ΙΟΥΝΙΟΣ 2022 ΤΕΥΧΟΣ 13

CONFIDENTIAL

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΤΗΣ ΖΑΝΕΤΤΙ

ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ Ή ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΟΤΑΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΥΠΑΡΞΗ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ «ΑΛΑΝΘΑΣΤΕΣ» ΘΕΩΡΙΕΣ

ΟΙ ΚΡΥΠΤΟΓΗΙΝΟΙ

Παράξενες επισκέψεις αλλοκοσμικών οντοτήτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το UNLOCKING THE TRUTH
σας καλωσορίζει σε ένα νέο ταξίδι
στην άλλη πλευρά

15 Λίνα Αθανασίου
Επανεκκίνηση ή Αφανισμός
των Ανθρώπων;

17 Νίκος Αποστολόπουλος
Το Τρένο της Ζανέττι

21 Αγγελική Παπανικήτα
Καταραμένοι Πίνακες

25 Έρικ Σμυρναίος
Οι Κρυπτογήινοι

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

3 Ψυχικαί Έρευναι

5 COSMOS NEWS

35 Στενές Επαφές Δευτέρου Τύπου

37 Ο Ελληνικός Τύπος
στην Υπηρεσία του Παραφυσικού

43 Αποφθέγματα Μεγάλων
Προσωπικοτήτων

Το Unlock the Truth, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ από την Ερ.Ε.Ν.Ζω, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης. Οι παραπομπές σε ιστοσελίδες δεν αποτελούν διαφημιστικό μήνυμα, καθώς είναι blog μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και δημοσιεύονται δωρεάν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, και του ευρωπαϊκού δικαίου περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

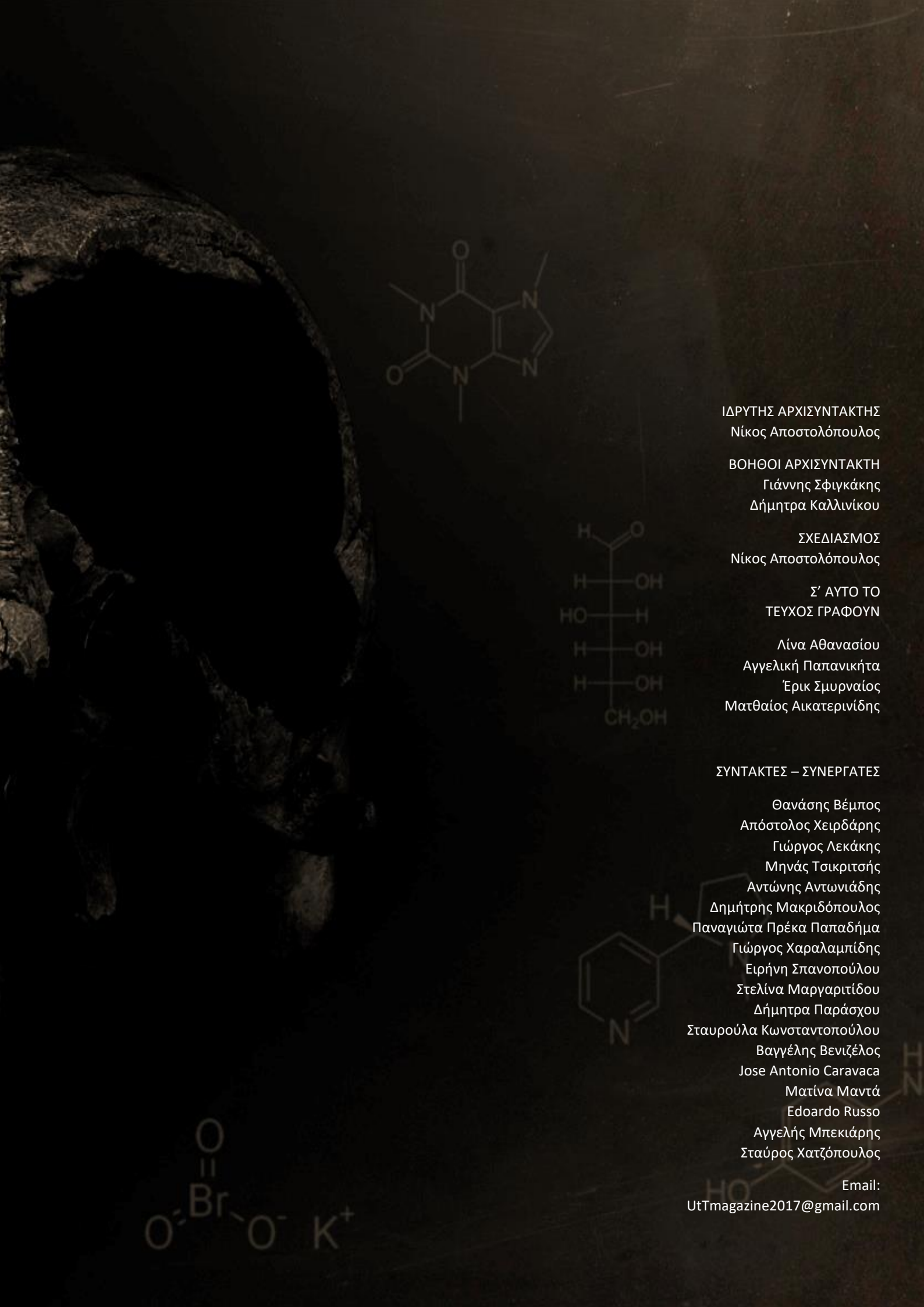

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Νίκος Αποστολόπουλος

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ
Γιάννης Σφιγκάκης
Δήμητρα Καλλινίκου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
Νίκος Αποστολόπουλος

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Λίνα Αθανασίου
Αγγελική Παπανικήτα
Έρικ Σμυρναίος
Ματθαίος Αικατερινίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικριτσής
Αντώνης Αντωνιάδης
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Δήμητρα Παράσχου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Βαγγέλης Βενιζέλος
Jose Antonio Caravaca
Ματίνα Μαντά
Edoardo Russo
Αγγελής Μπεκιάρης
Σταύρος Χατζόπουλος

Email:
UtTmagazine2017@gmail.com

ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών (ΕΕΨΕ), η πρώτη εταιρία που ασχολήθηκε επιστημονικά με τη μελέτη και τη καταγραφή παραφυσικών φαινομένων στην Ελλάδα, ιδρύθηκε επίσημα το Δεκέμβριο του 1924 από τον Άγγελο Τανάγρα, ψυχοφυσιολόγο και για πολλούς «πατέρα» της ελληνικής παραψυχολογίας. Η εταιρεία του αναγνωρίστηκε από την αντίστοιχη Βρετανική Εταιρία Ψυχικών Ερευνών, και σύντομα πραγματοποιήθηκαν πολλά πειράματα, πάνω στην τηλεκίνηση και την ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου. Από το 1925 εξέδιδε το επιστημονικό περιοδικό «ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ», δημοσιεύοντας ψυχολογικά και παραψυχολογικά κείμενα. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη του περιοδικού «Unlocking the Truth» θα επιχειρήσουμε να παρουσιάσουμε σπάνια άρθρα από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο του περιοδικού που έχουν διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

Έτος 3ον, Τεύχος 1, Οκτώβριος 1927

Η ραδιενέργεια των πτωμάτων

Ο Αλβέρτος Κάαν, ενήργησε στην Φρανκφούρτη περιεργότατα και αποδεικτικά πειράματα τα οποία εξέθεσε ο Czerny στην Ακαδημία επιστημών της Αϋδελβέργης «Ψπερί ραδιενεργείας ανθρωπίνων οργάνων». Αποδείχθηκε ότι όχι μόνο τα όργανα του ζωντανού ανθρώπινου σώματος, αλλά και των πτωμάτων ακόμη, προπάντων η καρδιά, το ήπαρ, οι πνεύμονες και ο εγκέφαλος, εκπέμπουν είδος ορισμένων ακτινών. Επί δεκαεννέα εξετασθέντων πτωμάτων, απεδείχθη ότι στα δώδεκα, ο εγκέφαλος ήταν ζωηρότατα ραδιενεργός. Ο βαθμός της ραδιενέργειας ήταν ανώτερη του 10% και απεδείχθη ότι η ραδιενέργεια ηύξανεν με την ηλικία. Μόνο σε δύο περιπτώσεις η ραδιενέργεια του εγκεφάλου ήταν κατώτερη άλλων οργάνων όπως της καρδιάς, των πνευμόνων, και του ήπατος. Η πρώτη ήταν γυνή 43 ετών πάσχουσα από της ήβης εκ Κρετινισμού, η δε Δευτέρα, ανήρ, φέρων προχωρημένο απόστημα του εγκεφάλου που επέφερε πίεση σε αυτόν, επομένως μείωση της λειτουργίας του. Τα πειράματα αυτά επανάφεραν στην μνήμη την θεωρία του Ράιχεμπαχ πως εκπέμπεται από τον ανθρώπινο οργανισμό είδος φωτεινού ρευστού όπερ ονόμασε Όδιον. Καθώς και την εργασία του Cazzamali περί ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων εκπεμπομένων από τον εγκέφαλο, που άγουν στο συμπέρασμα ότι η ψυχική λειτουργία συνδέεται με την ύπαρξη ραδιενεργού εκπομπής εκ του σώματος. Αυτό όπως έχουμε δει έχει αποδειχθεί ήδη και δι' άλλης οδού. Διά των τηλεκινητικών και εκτοπλασματικών φαινομένων. Μήπως λοιπόν και τα φωτοστέφανα των αγίων, οίτινες ένεκα του φοβερού ασκητισμού των, μειώνοντες ούτω τας αισθήσεις εγίνοντο ισχυρά μέντιουμ, δύναται να εξηγηθεί δια εκπομπής ομοίου φωτεινού ψυχοδυναμισμού; Το σπουδαίο όμως είναι στην περίπτωση αυτή ότι η ραδιενέργεια επιμένει και μετά θάνατο επί του πτώματος. Αυτό συνηγορεί υπέρ της θεωρίας του «Επιψυχιδίου» καθ' ην είδος δυναμισμού δύναται ενίοτε να παραμένει στο πτώμα και να παράγει ορισμένα φαινόμενα. Π.χ. όπως σε ορισμένα ακατοίκητα «στοιχειωμένα σπίτια» όπου ανακαλύφθηκαν ανθρώπινα λείψανα και όπου τα φαινόμενα έπαυσαν μόλις μεταφέρθηκαν αλλού.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Έτος 3ον, Τεύχος 2, Οκτώβριος 1927

Ψυχικά φαινόμενα εκ των αρχείων

Η κ. Αθηνά Μπεκ όταν ήταν μαθήτρια στη σχολή των καλογριών, είχε μια συνομήλικη φίλη η οποία διαρκώς την ενοχλούσε. Όταν τελείωσαν το σχολείο, της εξομολογήθηκε, ζητώντας συγγνώμη, ότι την ζήλευε. Η σχέση τους όμως, εξακολούθησε μέχρι που αντιλήφθηκε ότι κάθε φορά που η παλιά της φίλη την επισκεπτόταν, κάτι έσπαζε, κυρίως γυαλικά, λεκάνες, καθρέπτες κ.τ.λ.. Το φαινόμενο ήταν τόσο τακτικό ώστε το αντιλήφθηκε και η ίδια και είπε: «θα σταματήσω πια να έρχομαι γιατί θα σου σπάσουν όλα τα πράγματα στο σπίτι». Η νησιώτισσα νταντά η οποία είχε την πείρα του λαού, έσπευδε μόλις την έβλεπε να θυμιάσει. Το περίεργο ήταν ότι όταν τύχαινε η κ. Μπεκ να την δει στον ύπνο της, την επόμενη μέρα θα της συνέβαινε κάτι δυσάρεστο, όπως ασθένεια, συγχύσεις κτλ.. η κυρία αυτή απεβίωσε προ ολίγων ημερών.

Συμπέρασμα: Ενταύθα πρόκειται σαφέστατα περί τηλεκινητικού μέντιουμ το οποίο ασυναίσθητα προξενούσε τα φαινόμενα αυτά, όπως οι λεγόμενοι «Βασκανισταί» προκαλούν όμοια φαινόμενα όπου εστιάσουν με θαυμασμό ή με φθόνο το βλέμμα τους.

Έτος 3ον, Τεύχος 3, Οκτώβριος 1927

Ο συνταγματάρχης κ. Λάμπρος Τζαβέλλας, είδε στον ύπνο του το 1925, ότι βρισκόταν στην παραλία της Κέρκυρας και παρατηρούσε μεγάλο ατμόπλοιο ερχόμενο ολοταχώς εκ Βρινδησίου. Μόλις όμως αυτό πλησίασε την νησίδα Βίδο προ του λιμένος, βυθίστηκε με την πλώρη εντός ολίγων λεπτών. Στην συνέχεια συνάντησε αμέσως δύο ναύτες του πληρώματος που τους άκουσε να λένε: «Γνωρίζαμε ότι το πλοίο έκανε τρύπα και γι αυτό βάλαμε ολοταχώς να προλάβουμε να μπούμε στο λιμένα. Δεν το κατορθώσαμε όμως και μόνο εμείς οι δύο σωθήκαμε..» Το πρωί ο κ. Τζαβέλλας ανακοίνωσε το όνειρό του στην σύζυγό του. Φεύγοντας από το σπίτι ανέγνωσε στις εφημερίδες τηλεγράφημα από την Κέρκυρα πως μέγα Ιταλικό ατμόπλοιο με φορτίο τσιμέντου ναυάγησε προ της νησίδας Οθωνοί πλησίον της Κέρκυρας και σώθηκαν μόνο δύο άντρες του πληρώματος.

Συμπέρασμα: Ωραία αναπαραστατική μορφή τηλεπάθειας προελθούσα από ένα άτομο που ανάγνωσε την πληροφορία στις εφημερίδες, και συντονίστηκε τυχαία με τον κ. Τζαβέλλα καθώς αυτός βρισκόταν με μειωμένες αισθήσεις (ύπνος). Μόνο το όνομα της νησίδος διαφέρει. Αλλά και οι Οθωνοί είναι νησί της Κέρκυρας.

COSMOS NEWS

Περού: Ανακαλύφθηκαν δαιδαλώδεις στοές κάτω από ναό 3.000 ετών – Μοναδικά ευρήματα στις Άνδεις

Αρχαιολόγοι στο Περού ανακάλυψαν υπόγειες στοές κάτω από ναό ηλικίας 3.000 ετών! Οι στοές συνδέονται μεταξύ τους και χτίστηκαν μεταξύ 1.200 και 200 π.Χ. στους πρόποδες των Άνδεων. Συγκεκριμένα, μία ομάδα αρχαιολόγων ανακάλυψε στις Άνδεις του Περού ένα δίκτυο υπόγειων στοών κάτω από έναν ναό 3.000 ετών. Ο ναός Τσαβίν ντε Χουάνταρ, που βρίσκεται στο βόρειο τμήμα των Άνδεων, αποτελούσε κάποτε ένα θρησκευτικό και διοικητικό κέντρο για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής. Τα υπόγεια περάσματα εντοπίστηκαν τον Μάιο του 2022, και εξαιτίας των χαρακτηριστικών τους, πιστεύεται ότι χτίστηκαν πριν από τις δαιδαλώδεις στοές του ναού, σύμφωνα με τον Τζον Ρικ, αρχαιολόγο του πανεπιστημίου Στάνφορντ, ο οποίος συμμετείχε στην ανασκαφή. Σε υψόμετρο 3.200 μέτρων, έχουν βρεθεί τουλάχιστον 35 υπόγειες στοές που συνδέονται μεταξύ τους και χτίστηκαν μεταξύ 1.200 και 200 π.Χ. στους πρόποδες των Άνδεων. «Είναι μια διαφορετική μορφή κατασκευής. Έχει χαρακτηριστικά από παλαιότερες περιόδους που δεν έχουμε δει ποτέ σε στοές», είπε ο Τζον Ρικ.

Λύθηκε μυστήριο 2.000 ετών για τον σκελετό στην Πομπηία

Στη λύση ενός μυστηρίου που κρατούσε εδώ και τόσα χρόνια έφτασαν οι αρχαιολόγοι. Ποιο είναι το μυστήριο; Οι δύο σκελετοί που βρέθηκαν στα συντρίμμια της Πομπηίας. Όλοι είχαν αναρωτηθεί για ποιον λόγο αυτοί οι δύο άνθρωποι δεν κατάφεραν να φύγουν από την πόλη και να γλιτώσουν τις ζωές τους… Κοιμόντουσαν; Επέλεξαν να μείνουν; Δεν πρόλαβαν; Η απάντηση που δίνουν οι αρχαιολόγοι σήμερα μετά από μια πρωτοποριακή έρευνα που έκαναν αρχαιολόγοι βρήκαν την απάντηση για το έναν από τους δύο σκελετούς… Δεν μπορούσε να φύγει! Ας τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή… Όπως αναφέρεται στα διεθνή ΜΜΕ, ερευνητές από την Ιταλία, τη Δανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έκαναν μια έρευνα και κατάφεραν να αναλύσουν τα στοιχεία από τα οστά του ενός από τους δύο σκελετούς που έχουν βρεθεί μετά τις ανασκαφές. Κατάφεραν να αποκωδικοποιήσουν το DNA του ενός σκελετού και μετά από τις έρευνες αυτές βρήκαν ότι το άτομο αυτό έπασχε από τη νόσο του Pott, όπως ονομάζεται πλέον σήμερα. Προσπαθώντας να το απλοποιήσουμε, ουσιαστικά το άτομο αυτό έπασχε από μια λοίμωξη των σπονδύλων της σπονδυλικής στήλης που προκαλείται από φυματίωση, με αποτέλεσμα την παράλυσή.

Κλεμμένο χειρόγραφο με προφητείες του Νοστράδαμου επεστράφη στην βιβλιοθήκη Ρώμης

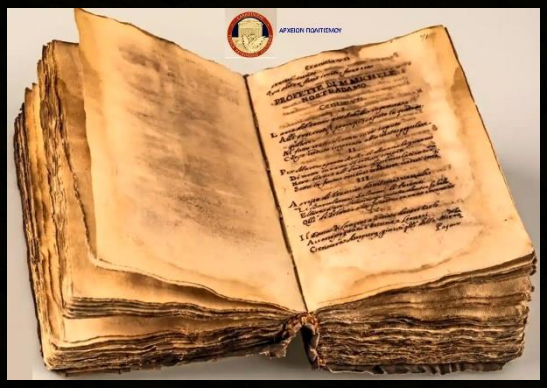

Το χειρόγραφο έχει τίτλο «Nostradamus M Prophecies» και χρονολογείται πριν από περίπου 500 χρόνια. Ανακαλύφθηκε εκ νέου πέρυσι όταν ετέθη προς πώληση από έναν γερμανικό οίκο δημοπρασιών. Δεν είναι σαφές πότε ακριβώς το χειρόγραφο εκλάπη από το Κέντρο Ιστορικών Μελετών των Barnabite/Βαρναβιτών πατέρων της Ρώμης, αλλά πιστεύεται αυτό έγινε το 2007. Το βιβλίο πέρασε από… υπαίθριες αγορές στο Παρίσι και την γερμανική πόλη της Καρλσρούης, πριν ένας έμπορος έργων τέχνης προσπαθήσει να το πουλήσει μέσω ενός οίκου δημοπρασιών στο Pforzheim της Βάδης-Βυρτεμβέργης, με τιμή εκκίνησης τα 12.000 ευρώ. Τον Απρίλιο του περασμένου έτους, ερευνητές από την ομάδα προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ιταλίας βρήκαν το βιβλίο στον ιστότοπο του οίκου δημοπρασιών. Αναγνώρισαν ότι προέρχεται από την βιβλιοθήκη της Ρώμης μέσω μιας σφραγίδας με ημερομηνία 1991 σε μια από τις σελίδες.

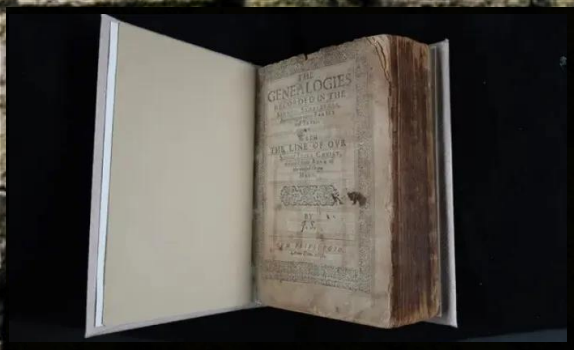

Σπάνια «σατανική» Βίβλος που ενθαρρύνει τη μοιχεία ανακαλύφθηκε στη Νέα Ζηλανδία

Μια εξαιρετικά σπάνια βίβλος, που φημίζεται για το ατυχές τυπογραφικό λάθος στο περιεχόμενό της καθώς ενθαρρύνει τη μοιχεία, ανακαλύφθηκε στη Νέα Ζηλανδία. Στη «σατανική» βίβλο του 1631, όπως έγινε γνωστή, παραλείπεται το «ου» από την έκτη εντολή, με αποτέλεσμα οι αναγνώστες της να προτρέπονται να μοιχεύσουν. Τυπώθηκαν χίλια αντίγραφα της συγκεκριμένης βίβλου - γνωστής ακόμη και ως «άπιστης» και «του αμαρτωλού» -, ενώ το λάθος αποκαλύφθηκε ένα χρόνο μετά από την έκδοσή της. Μετά την αποκάλυψη του λάθους, οι τυπογράφοι Ρόμπερτ Μπάρκερ και Μάρτιν Λούκας κλήθηκαν από τον βασιλιά Κάρολο τον Α’ ενώπιον δικαστηρίου όπου τους αφαιρέθηκε η άδεια επαγγέλματος για το σκανδαλώδες ορθογραφικό λάθος και την προχειρότητα με την οποία αντιμετώπισαν το ιερό αυτό εγχείρημα και τους επιβλήθηκε πρόστιμο 300 λιρών. Τα περισσότερα κείμενα καταστράφηκαν, όμως περίπου 20 παρέμειναν σε κυκλοφορία. Το αντίγραφο ήταν σε σχετικά κακή κατάσταση, με το εξώφυλλό του να λείπει. Ορισμένες σελίδες να έχουν ζημιές από την υγρασία και κάποιες άλλες στο πίσω μέρος να έχουν χαθεί οριστικά. Αλλά έχει επίσης μερικά μοναδικά χαρακτηριστικά – είναι ένα από τα λίγα αντίγραφα που έχουν το διακοσμητικό κόκκινο καθώς και μαύρο μελάνι. Το βιβλίο έχει πλέον ψηφιοποιηθεί πλήρως και θα γίνει δωρεάν στο κοινό μέσω μιας ιστοσελίδας τους επόμενους μήνες.

Ανακαλύφθηκε "δρόμος από κίτρινα τούβλα" σε βάθος 3.000 μέτρων στον Ειρηνικό ωκεανό

Μια αρχαία ξεραμένη κοίτη λίμνης, υπό τη μορφή ενός δρόμου από κίτρινα τούβλα, ανακαλύφθηκε στην πρώτη εξερεύνηση υποβρύχιων ηφαιστείων στον Ειρηνικό Ωκεανό. Η αποστολή, η πρώτη σε κορυφογραμμή βαθέων υδάτων, έγινε βόρεια των νησιών της Χαβάης, εκεί που το εξερευνητικό σκάφος Nautilus, που αυτή τη στιγμή ερευνά την κορυφογραμμή Lili'uokalani εντός του Θαλάσσιου Εθνικού Μνημείου Papahānaumokuākea (PMNM), ήρθε αντιμέτωπη με το πρωτόγνωρο σκηνικό. Το PMNM, σύμφωνα με το sciencealert, είναι μια από τις μεγαλύτερες θαλάσσιες περιοχές διατήρησης στον κόσμο, μεγαλύτερη από όλα τα εθνικά πάρκα των Ηνωμένων Πολιτειών μαζί. Παραμένει ωστόσο, ως επί το πλείστον, "άγνωστη" καθώς έχει εξερευνηθεί περίπου το 1/3 του θαλάσσιου πυθμένα του. Οι ερευνητές "βουτάνε" στα 3.000 μέτρα κάτω από τη θάλασσα, με τους ίδιους να καταγράφουν το έργο τους και τον απλό κόσμο να έχει τη δυνατότητα παρακολούθησής του σε βίντεο. Σε πρόσφατο βίντεο που αναρτήθηκε στο YouTube, οι ερευνητές κατέγραψαν τη στιγμή που ανακάλυψαν τον "κίτρινο δρόμο" ή "δρόμο προς το Οζ", όπως τον αποκάλεσαν. "Είναι ο δρόμος για την Ατλαντίδα", ακούγεται να αναφωνεί ένας εκ των ερευνητών. "Ο δρόμος με τα κίτρινα τούβλα;", αντέκρουσε μια άλλη φωνή. "Αυτό είναι παράξενο", πρόσθεσε ένα άλλο μέλος της ομάδας. "Πλάκα μου κάνεις; Αυτό είναι τρελό".

Βρέθηκαν 85 τάφοι 4.500 ετών στην Αίγυπτο και πιστοποιητικά θανάτου γραμμένα στα αρχαία ελληνικά

Η αρχαιολογική σκαπάνη έφερε στο φως 85 τάφους στην επαρχία Σοχάγκ, όπως ανακοίνωσε το υπουργείο Τουρισμού και Αρχαιοτήτων της Αιγύπτου. Πρόκειται για τάφους που χρονολογούνται από την περίοδο του Αρχαίου Βασιλείου της Αιγύπτου πριν από περίπου 4.500 χρόνια, μέχρι τη Δυναστεία των Πτολεμαίων που κυβέρνησε από το 305 π.Χ. μέχρι το 30 π.Χ. Η αρχαιολογική αποστολή στην περιοχή Γκαμπάλ Ελ Χαρίντι, που βρίσκεται 350 χιλιόμετρα νοτίως του Καΐρου, ανακάλυψε δίπλα στις μούμιες 30 πιστοποιητικά θανάτου με αναλυτικά στοιχεία για τους νεκρούς (όπως όνομα, επάγγελμα, ηλικία και ονόματα γονέων), γραμμένα στην αρχαία ελληνική γλώσσα και σε αιγυπτιακά ιερογλυφικά. Ορισμένοι από τους τάφους είχαν λαξευτεί σε βουνοπλαγιά και κάποιοι είχαν διαδρόμους που οδηγούσαν στους ταφικούς θαλάμους. Οι αρχαιολόγοι έφεραν επίσης στο φως έναν πλινθόκτιστο πύργο που χρονολογείται από την εποχή του Πτολεμαίου Γ', του τρίτου Φαραώ της Δυναστείας των Πτολεμαίων, ο οποίος κυβέρνησε από το 246 π.Χ. έως το 222 π.Χ. Όπως εξηγεί το αιγυπτιακό υπουργείο Τουρισμού και Αρχαιοτήτων, ο πύργος χτίστηκε για την επίβλεψη των συνόρων, την είσπραξη φόρων και τη διασφάλιση της ναυσιπλοΐας στον ποταμό Νείλο. Από τα ευρήματα ξεχωρίζουν επίσης τα ερείπια ενός ναού, αφιερωμένου στη θεά Ίσιδα, ο οποίος είχε μήκος 33 μέτρων και πλάτος 14 μέτρων.

Διεθνή συνάντηση εξορκιστών διοργανώνει το Βατικανό

Διεθνής συνάντηση εξορκιστών πραγματοποιήθηκε τον Μάιο από τις 16 μέχρι και τις 21 στην Αγία Έδρα. Όπως γράφει η εφημερίδα La Repubblica, την οργάνωση ανέλαβε το Καθολικό Πανεπιστήμιο της Αγίας Έδρας, Regina Apostolorum, και πρόκειται για τη 16η έκτη κατά σειρά συνάντηση με θέμα τους εξορκισμούς. Οι διοργανωτές εξηγούν ότι πρόκειται για «σεμινάρια μοναδικά στον κόσμο, με πολύπλευρη και διεπιστημονική αντιμετώπιση του προβλήματος», αναφερόμενοι ακριβώς στους ιερείς που έχουν ειδικευθεί σε εξορκισμούς και στις προσευχές για την πάταξη του Σατανά. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, στα σεμινάρια της Ρώμης πήραν μέρος εξορκιστές διαφόρων χριστιανικών δογμάτων, ένας μουσουλμάνος ειδικός «δαιμονολογίας», ανθρωπολόγοι, ενώ παρουσιάστηκε και μία επιστημονική έρευνα με θέμα, πάντα, τους εξορκισμούς, η οποία πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία του Πανεπιστημίου της Μπολόνια. Ο ίδιος ο Πάπας Φραγκίσκος αναφέρθηκε πρόσφατα στον Εωσφόρο και στο πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται: «Ο διάβολος υπάρχει, ασφαλώς και υπάρχει. Δεν πρέπει να δοξάζουμε τον εαυτό μας, διότι ακριβώς σε αυτή την διάσταση την οποία ζούμε σαν να είναι αποκλειστική, παρεισδύει ο διάβολος. Δεν πρέπει να δοξάζουμε δηλαδή με έμμεσο τρόπο τον ίδιο τον δαίμονα», είπε ο ποντίφικας στους πιστούς.

Ανακαλύφθηκε «θαλάσσιο τέρας» 36 εκατ. ετών σε έρημο του Περού

Οι παλαιοντολόγοι ανακάλυψαν το κρανίο ενός άγριου θαλάσσιου αρπακτικού. Πρόκειται για αρχαίο πρόγονο των σύγχρονων φαλαινών, το οποίο ζούσε σε έναν προϊστορικό ωκεανό που κάλυπτε μέρος του σημερινού Περού. Όπως είπε ο επικεφαλής παλαιοντολογίας στο Εθνικό Πανεπιστήμιο του Σαν Μάρκος, Ροδόλφο Σάλας, το καλά διατηρημένο κρανίο, περίπου 36 εκατομμυρίων ετών, ανασύρθηκε άθικτο το 2021 από βράχους στην έρημο Οκουκάχε, στην Λίμα. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι το αρχαίο θηλαστικό ήταν ένας βασιλόσαυρος, μήκους 12 μέτρων, με σειρά από πολύ μυτερά δόντια και κίνηση γιγαντιαίου φιδιού. Ανήκει στην οικογένεια των υδρόβιων κητοειδών, των οποίων οι σύγχρονοι απόγονοι περιλαμβάνουν φάλαινες, δελφίνια και φώκαινες. «Ήταν ένα θαλάσσιο τέρας που όταν αναζητούσε τροφή γινόταν πολύ επιθετικό», είπε ο Ροδόλφο Σάλας, προσθέτοντας ότι το κρανίο, το οποίο έχει ήδη εκτεθεί στο μουσείο του πανεπιστημίου, μπορεί να ανήκει σε ένα νέο είδος βασιλόσαυρου. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι τα πρώτα κητώδη εξελίχθηκαν από θηλαστικά που έζησαν στη γη πριν από περίπου 55 εκατομμύρια χρόνια, περίπου 10 εκατομμύρια χρόνια αφότου ένας αστεροειδής χτύπησε ακριβώς έξω από τη σημερινή χερσόνησο Γιουκατάν του Μεξικό, εξαφανίζοντας το μεγαλύτερο μέρος ζωής στη Γη, συμπεριλαμβανομένων των δεινοσαύρων. Ο Ροδόλφο Σάλας εξήγησε ότι όταν ο αρχαίος βασιλόσαυρος πέθανε, το κρανίο του πιθανότατα βυθίστηκε στον πυθμένα της θάλασσας, όπου θάφτηκε αμέσως κάτι που συνέβαλλε στην συντήρηση του. «Σε εκείνη την εποχή, οι συνθήκες απολίθωσης ήταν πολύ καλές στο Οκουκάχε».

Γεύμα πριν από 95.000.000 χρόνια: Βρέθηκαν υπολείμματα δεινοσαύρου σε απολίθωμα… κροκοδείλου

Αυστραλοί επιστήμονες δημοσίευσαν την ανακάλυψη όχι μόνο ενός νέου είδους κροκόδειλου, αλλά και ότι το τελευταίο του γεύμα μπορεί να ήταν ένας δεινόσαυρος. Απολιθωμένα υπολείμματα ενός κροκόδειλου, που ονομάζεται Confractosuchus sauroktonos, βρέθηκαν πίσω από μια φάρμα προβάτων στο Κουίνσλαντ και πιστεύεται ότι είναι ηλικίας άνω των 95 εκατομμυρίων ετών. Κατά τη συναρμολόγηση του κροκόδειλου, οι ερευνητές βρήκαν τα μέλη του σκελετού του σώματος ενός νεαρού ορνιθόποδου δεινοσαύρου στο στομάχι του. Λένε ότι αυτή είναι η πρώτη απόδειξη ότι οι κροκόδειλοι έτρωγαν δεινόσαυρους στην Αυστραλία. Το απολίθωμα ανακαλύφθηκε για πρώτη φορά από το προσωπικό του Αυστραλιανού Μουσείου για την μελέτη της Εποχής των Δεινοσαύρων και τους εθελοντές το 2010. Επειδή τα οστά ήταν πολύ εύθραυστα και ήταν μέσα σε ένα κομμάτι βράχου που είχε ως αποτέλεσμα να μη μπορούν να αφαιρεθούν, ο Δρ Joseph Bevitt, επιστήμονας στον Αυστραλιανό Οργανισμό Πυρηνικής Επιστήμης και Τεχνολογίας (ANSTO), χρησιμοποίησε τεχνολογίες μικρο-CT ακτίνων Χ νεουτρονίων για να προσδιορίσει πού ήταν τα οστά. Στη συνέχεια έστειλε τα δεδομένα σάρωσης στον Δρ Ματ Γουάιτ, έναν ερευνητικό συνεργάτη στο μουσείο, ο οποίος προετοίμασε ψηφιακά το δείγμα – ένα έργο που περιελάβανε 10 μήνες επεξεργασίας σε υπολογιστή για να γίνει μια τρισδιάστατη οστική ανακατασκευή. Ο Δρ Γουάιτ είπε ότι ο αριθμός των οστών που υπάρχουν είναι εκπληκτικός, με το 35 % των διατηρημένων τμημάτων του σκελετού του κροκοδείλου. Ο σκελετός περιλαμβάνει ένα σχεδόν πλήρες κρανίο, αν και του λείπει η ουρά και τα πίσω πόδια. «Τη στιγμή του θανάτου του, αυτός ο κροκόδειλος του γλυκού νερού είχε μήκος περίπου 2,5 μέτρα και εξακολουθούσε να αναπτύσσεται».

Ανακαλύφθηκε σαρκοφάγος του 14ου αιώνα κάτω από την Παναγία των Παρισίων

Μια αρχαιολογική ανασκαφή, που διεξήχθη στις αρχές Φεβρουαρίου από το Εθνικό Ινστιτούτο Προληπτικής Αρχαιολογικής Έρευνας (Inrap) κατά τη διάρκεια των εργασιών ανοικοδόμησης στο κωδωνοστάσιο της Παναγίας των Παρισίων, έφερε στο φως μια σαρκοφάγο από μόλυβδο που χρονολογείται από τον 14ο αιώνα. Το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού ανακοίνωσε τη Δευτέρα 14 Μαρτίου την ανακάλυψη «ανθρωπόμορφης σαρκοφάγου σε πλήρως διατηρημένο μόλυβδο» που πιθανότατα χρονολογείται από τον 14ο αιώνα, κάτω από το πέρασμα της εγκάρσιας μύτης της Παναγίας των Παρισίων, που είχε καταστραφεί μερικώς από πυρκαγιά του Απριλίου 2019. «Λόγω των χαρακτηριστικών και της θέσης της σαρκοφάγου, πιθανώς έχει ταφεί κάποιο συμαντικό πρόσωπο», διευκρινίζει το υπουργείο. Η επιχείρηση έφερε επίσης στο φως, «την ύπαρξη ενός λάκκου στον οποίο ήταν θαμμένα πολύχρωμα γλυπτά στοιχεία που αναγνωρίστηκε ότι ανήκαν στο πρώην τέμπλο της Παναγίας των Παρισίων, που χτίστηκε γύρω στο 1230 και καταστράφηκε στις αρχές του 18ου αιώνα». Με ανακοίνωση του Υπουργείου Πολιτισμού εκτός από την σαρκοφάγο βρέθηκαν και αρκετοί τάφοι.

The Weird Side Daily

www.weirdsides.com
The Weird Side Daily
the.weird.side.daily
weirdsidedaily@outlook.com

Μια σελίδα για τους λάτρεις του Φανταστικού και του Τρόμου.

Πανούκλα: Λύθηκε ο γρίφος της προέλευσης του «Μαύρου Θανάτου» στη μεσαιωνική Ευρώπη

Το μυστήριο 675 ετών λύνει η ανάλυση του DNA επτά ανθρώπων που είχαν πεθάνει τον 14ο αιώνα από βουβωνική πανώλη (πανούκλα). Συγκεκριμένα, νέα γερμανική επιστημονική έρευνα με επικεφαλής μια Ελληνίδα της διασποράς, έδειξε ότι ο τρομερός «Μαύρος Θάνατος», όπως έγινε γνωστή η πιθανώς μεγαλύτερη πανδημία στην ανθρώπινη ιστορία, που σάρωσε την Ευρώπη κατά τον Μεσαίωνα, προήλθε από την Κεντρική Ευρασία και συγκεκριμένα από την περιοχή του σημερινού βορείου Κιργιστάν. Η λεγόμενη «μαύρη πανώλη», που προκλήθηκε από το βακτήριο Yersinia pestis, εξόντωσε έως το 60% του ευρωπαϊκού πληθυσμού μεταξύ 1346-1353 μ.Χ. Παρά τις προσπάθειες των επιστημόνων εδώ και χρόνια, η γεωγραφική προέλευση εκείνης της πανδημίας παρέμενε αβέβαιη έως τώρα, με τις πιθανές περιοχές από όπου πήγασε η λοιμώδης νόσος, να εκτείνονται από τη Δυτική Ευρασία μέχρι την Ανατολική Ασία και την Κίνα. Οι ερευνητές, με επικεφαλής τη δρα Μαρία Σπύρου, μεταδιδακτορική ερευνήτρια του γερμανικού Πανεπιστημίου του Τίμπινγκεν και του Τμήματος Αρχαιογενετικής του Ινστιτούτου Μαξ Πλανκ για την Επιστήμη της Ανθρώπινης Ιστορίας στην Ιένα, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό «Nature», προσδιόρισαν την περιοχή Τιαν Σαν της Λίμνης Ισίκ-Κουλ του σημερινού Κιργιστάν ως το πιθανότερο επίκεντρο της πανούκλας, η οποία μετά εξαπλώθηκε προς τα δυτικά μέσω κυρίως των εμπορικών οδών.

Στην εν λόγω περιοχή έχουν βρεθεί από τους αρχαιολόγους απρόσμενα πολλοί τάφοι της περιόδου 1338-1339 μ.Χ. με ενδείξεις, όπως επιγραφές στη συριακή γλώσσα σε ταφόπλακες, που παραπέμπουν στην πανώλη ως αιτία θανάτου. Σε συνδυασμό με τη νέα γενετική ανάλυση αρχαίου DNA από τα δόντια επτά σκελετών σε δύο νεκροταφεία αυτής της περιοχής και την ανίχνευση του «ένοχου» βακτηρίου Yersinia σε τρεις από αυτούς, η μελέτη κατέληξε στην εκτίμηση ότι το σημείο εκείνο έπαιξε τον κομβικό ρόλο στο ξέσπασμα της επιδημίας. Η συγκριτική γενετική ανάλυση με σημερινά στελέχη του ίδιου βακτηρίου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το αρχαίο στέλεχος είχε ντόπια καταγωγή. Το 1347 η πανώλη εισήλθε στη Μεσόγειο μέσω του θαλάσσιου εμπορίου και των πλοίων που μετέφεραν προϊόντα από τις περιοχές της Μαύρης Θάλασσας που τότε βρίσκονταν υπό τον έλεγχο της μογγολικής Χρυσής Ορδής. Στη συνέχεια, η πανώλη εξαπλώθηκε στην Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή και στη Βόρεια Αφρική. Το πρώτο αυτό κύμα είχε τη συνέχεια του σε ένα μακρόχρονο δεύτερο κύμα που διήρκεσε έως τον 19ο αιώνα. «Βρήκαμε το πηγαίο στέλεχος του Μαύρου Θανάτου και ακόμη γνωρίζουμε την ακριβή χρονολογία του (1338)», δήλωσε η Σπύρου, η οποία έχει εξειδικευθεί στην ιστορία και εξέλιξη των λοιμωδών νόσων, ιδίως της πανώλης. «Παρά τον κίνδυνο περιβαλλοντικής μόλυνσης (των δειγμάτων DNA) και την ανυπαρξία εγγυήσεων ότι τα βακτήρια θα είχαν μπορέσει να διατηρηθούν, καταφέραμε να αλληλουχίσουμε αρχαίο DNA από επτά άτομα από δύο νεκροταφεία και βρήκαμε το DNA του βακτηρίου της πανώλης σε τρία από αυτά», πρόσθεσε. Ο καθηγητής Γιοχάνες Κράουζε του Ινστιτούτου Μαξ Πλανκ επεσήμανε ότι «ακριβώς όπως η Covid, ο Μαύρος Θάνατος υπήρξε μια αναδυόμενη νόσος και η αρχή μιας τεράστιας πανδημίας που συνεχίστηκε για περίπου 500 χρόνια. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε πραγματικά υπό ποιες συνθήκες η πανώλη εμφανίστηκε». Η πανώλη δεν είναι κατά βάση ανθρώπινη νόσος, αλλά το βακτήριο της επιβιώνει μέσα σε πληθυσμούς τρωκτικών ανά τον κόσμο. Λογικά, σύμφωνα με τους ερευνητές, το αρχαίο κεντροασιατικό στέλεχος που προκάλεσε την τοπική επιδημία του 1338-39 και πυροδότησε την ευρύτερη πανδημία, πρέπει να προήλθε επίσης από τρωκτικά.

«Του Δράκου το χαράκι»

Ο δράκος που πέτρωσε, και η ιστορία του γρανιτένιου βράχου της Κρήτης που πιστεύεται ότι προβλέπει τον καιρό

Κοντά στο χωρίο Άγιος Μύρων της επαρχίας Μαλεβιζίου Ηρακλείου υπάρχει ένας παράξενος λόφος, που οι ντόπιοι τον αποκαλούν «του Δράκου του χαράκι». Αυτός ο λόφος όμως δεν είναι συνηθισμένος. Κάτω από το λίγο χώμα είναι όλο βράχος. Ο βράχος αυτός σε κάποια σημεία έχει τρύπες ή σκισμάδες και αν πλησιάσει κανείς ακούει ένα παράξενο «φύσημα». Το χειμώνα, πριν από κάθε κακοκαιρία, το φύσημα γίνεται έντονο, παίρνει την μορφή βοής και βγαίνουν φυσαλίδες, σαν άσπρος αφρός. Έτσι, αποτελεί έναν αλάνθαστο προγνώστη του καιρού. Κι επειδή στην περιοχή κάνει συχνά κακοκαιρίες με δυνατές βροχές, ο βράχος, με την βοή του, μοιάζει να φοβερίζει τους ανθρώπους, που αποφεύγουν να τον πλησιάζουν. Σύμφωνα με τον θρύλο που κυκλοφορεί, στην τοποθεσία «του Δράκου το χαράκι» πέτρωσε το θεριό που σε καιρούς περασμένους ανέβαινε στο χωριό και έτρωγε τους ανθρώπους! Είναι μια γοητευτική ιστορία, που αιώνες κρατιέται ζωντανή στη μνήμη των ανθρώπων. Όλα ξεκίνησαν στο χωρίο Ραύκου, μετέπειτα μετονομάστηκε σε Άγιος Μύρων. Η Ραύκος ήταν μία από τις πλούσιες πολιτείες της αρχαίας Κρήτης. Οι κάτοικοι θα ζούσαν ευτυχισμένοι, αν δεν υπήρχε το θεριό. Ένας δράκος, ένα φοβερό τέρας, που ανεβοκατέβαινε συχνά πυκνά στην πόλη κι έτρωγε ανθρώπους και ζώα. Ύστερα έφευγε, για να ξαναγυρίσει άλλη μέρα και να ξανακάνει τα ίδια. Τρόμος και φόβος έπιανε την Ραύκο στον ερχομό του δράκου και μοιρολόγια ακούγονταν σαν έφευγε. Εκείνο το καιρό, επίσκοπος στη Ραύκο ήταν ο Μύρων. Δεν ήταν ακόμα Άγιος, μα αγαπούσε το Θεό, υπηρετώντας τους ανθρώπους. Μια Κυριακή, την ώρα που λειτουργούσε, ακούστηκε το μουγκρητό του θεριού και πάγωσε το αίμα των κατοίκων. Μερικοί έτρεξαν να φύγουν μακριά, άλλοι κλειδώθηκαν στα σπίτια τους και κάποιοι άλλοι πήγαν στο Ναό, παρακαλώντας τον Επίσκοπο να τους βοηθήσει. Εκείνος τους έδωσε την «πατερίτσα» του, λέγοντας τους να χτυπήσουν μ' αυτή το θεριό, ίσαμε να τελειώσει τη λειτουργία, οπότε, θα πήγαινε κι ο ίδιος. Έτσι κι έγινε. Με το μπαστούνι χτύπησαν το θεριό, που αμέσως πετρώθηκε. Σαν τελείωσε η λειτουργία, ο Μύρων πήγε εκεί, όπου είχε απολιθωθεί το θεριό, έριξε μια πέτρα και στη στιγμή αμέτρητες πέτρες μαζεύτηκαν πάνω του και το σκέπασαν. Έτσι σχηματίστηκε ένας μεγάλος σωρός, σαν λόφος, που ονομάζεται σήμερα «Δράκος» ή του «Δράκου το Χαράκι». Ο Άγιος Μύρων ζούσε σε μια σπηλιά, που σήμερα έχει γίνει ιερό προσκύνημα και οι πιστοί ασπάζονται την εικόνα του και παίρνουν αγίασμα. Το αγίασμα είναι νερό που βγαίνει από μια κοιλότητα στο δυτικό τοίχωμα της σπηλιάς. Ούτε πληθαίνει, ούτε λιγοστεύει όσο κι αν πάρουν. Λίγο πιο μπροστά από το Αγίασμα, στην ίδια σπηλιά, διακρίνεται καθαρά το απολιθωμένο κεφάλι του δράκου. Με θαυμαστό τρόπο το θεριό που πετρώθηκε ανατολικά του χωριού, στου «Δράκου το Χαράκι», χωρίστηκε στα δύο! Το σώμα έμεινε κάτω από το χαράκι, ενώ το κεφάλι ήρθε και λίθωσε στη σπηλιά, για να μην ξεχνούμε εμείς οι νεότεροι το θαύμα του Αγίου!

ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ‘Η ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

Γράφει η ***ΛΙΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ***

Μια μεγάλη επανεκκίνηση, η 6η μαζική εξάλειψη της ανθρωπότητας συμβαίνει γρηγορότερα από ό,τι αναμενόταν. Οι επιστήμονες λένε ότι φταίμε εμείς... Αλλά φταίμε πραγματικά εμείς;

Οι άνθρωποι έχουν ήδη εξαφανίσει εκατοντάδες είδη και έχουν ωθήσει πολλά άλλα στο χείλος της εξαφάνισης μέσω του εμπορίου άγριων ζώων, της ρύπανσης, της απώλειας βιοτόπων και της χρήσης τοξικών ουσιών. Οι μαζικές εξαλείψεις είναι τόσο σοβαρές όσο υποδηλώνει το όνομά τους. Στην ιστορία της Γης έχουν σημειωθεί πέντε μαζικές αφανίσεις, κάθε μία από τις οποίες εξαφάνισε μεταξύ 70% και 95% των ειδών φυτών, ζώων και μικροοργανισμών. Στο πιο πρόσφατο, πριν από 66 εκατομμύρια χρόνια, εξαφανίστηκαν οι δεινόσαυροι. Τα προηγούμενα γεγονότα προκλήθηκαν από καταστροφικές μεταβολές του περιβάλλοντος, όπως μαζικές ηφαιστειακές εκρήξεις ή σύγκρουση με αστεροειδή. Η έκτη μαζική εξαφάνιση - αυτή που συμβαίνει τώρα - είναι διαφορετική: οι επιστήμονες λένε ότι προκαλείται από τον άνθρωπο. Πρόκειται για τα ζώα, τη φύση και τους μικροοργανισμούς; Ή μήπως ο άνθρωπος πρόκειται να εξαφανιστεί μαζικά επίσης; Πρόσφατα πολλοί άνθρωποι πέθαναν λόγω της πανδημίας του ιού covid 19. Άλλοι σκοτώθηκαν από άλλους πανδημικούς ιούς, αλλά τελευταία... κάτι ύποπτο υπάρχει στον αέρα... Ξεκινάμε με την επαναφορά της θεωρίας συνωμοσίας βασισμένης σε κάποια στοιχεία, γνωστής ως "Μεγάλη Επαναφορά", η οποία ορίζει ότι μια ομάδα παγκόσμιων ηγετών ενορχήστρωσε την πανδημία για να πάρει τον έλεγχο της παγκόσμιας οικονομίας. Η θεωρία συνωμοσίας έχει τις ρίζες της σε ένα πραγματικό σχέδιο με τίτλο "Η Μεγάλη Επαναφορά", το οποίο καταρτίστηκε από το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ (WEF), τους διοργανωτές ενός ετήσιου συνεδρίου για προσωπικότητες υψηλού προφίλ από την πολιτική και τις επιχειρήσεις. Το σχέδιο διερευνά τον τρόπο με τον οποίο οι χώρες θα μπορούσαν να ανακάμψουν από την οικονομική ζημία που προκάλεσε η πανδημία του κοροναϊού. Αλλά όπως μπορείτε να φανταστείτε μετά από όλες τις απάτες με τα εμβόλια σχετικά με την υποστήριξη της ανοσίας μετά τον εμβολιασμό, όλους τους θανάτους που προκλήθηκαν από έκτακτους εμβολιασμούς χωρίς τις κατάλληλες ιατρικές δοκιμές και τα δέοντα ιατρικά στοιχεία, μπορούμε όλοι να δούμε ότι αυτό το μεγάλο σχέδιο επαναφοράς, μπορεί να είναι πιο επικίνδυνο από οποιαδήποτε άλλη θεωρία συνωμοσίας και οποιαδήποτε άλλη παγκόσμια συγκυρία. Τα 4 δομικά στοιχεία της Μεγάλης Επαναφοράς είναι αυτά που δεν σας εξηγούν, προκειμένου να είστε υπάκουοι στις αλλαγές που συμβαίνουν γύρω σας... Πρώτα σας σκοτώνουν και μετά προσπαθούν να σας σώσουν λέγοντας ότι πρέπει να αυτοκτονήσετε για να βοηθήσετε την παγκοσμιοποίηση να αναδυθεί και να σώσει ζωές και την κατάρρευση που εσείς προξενήσατε.

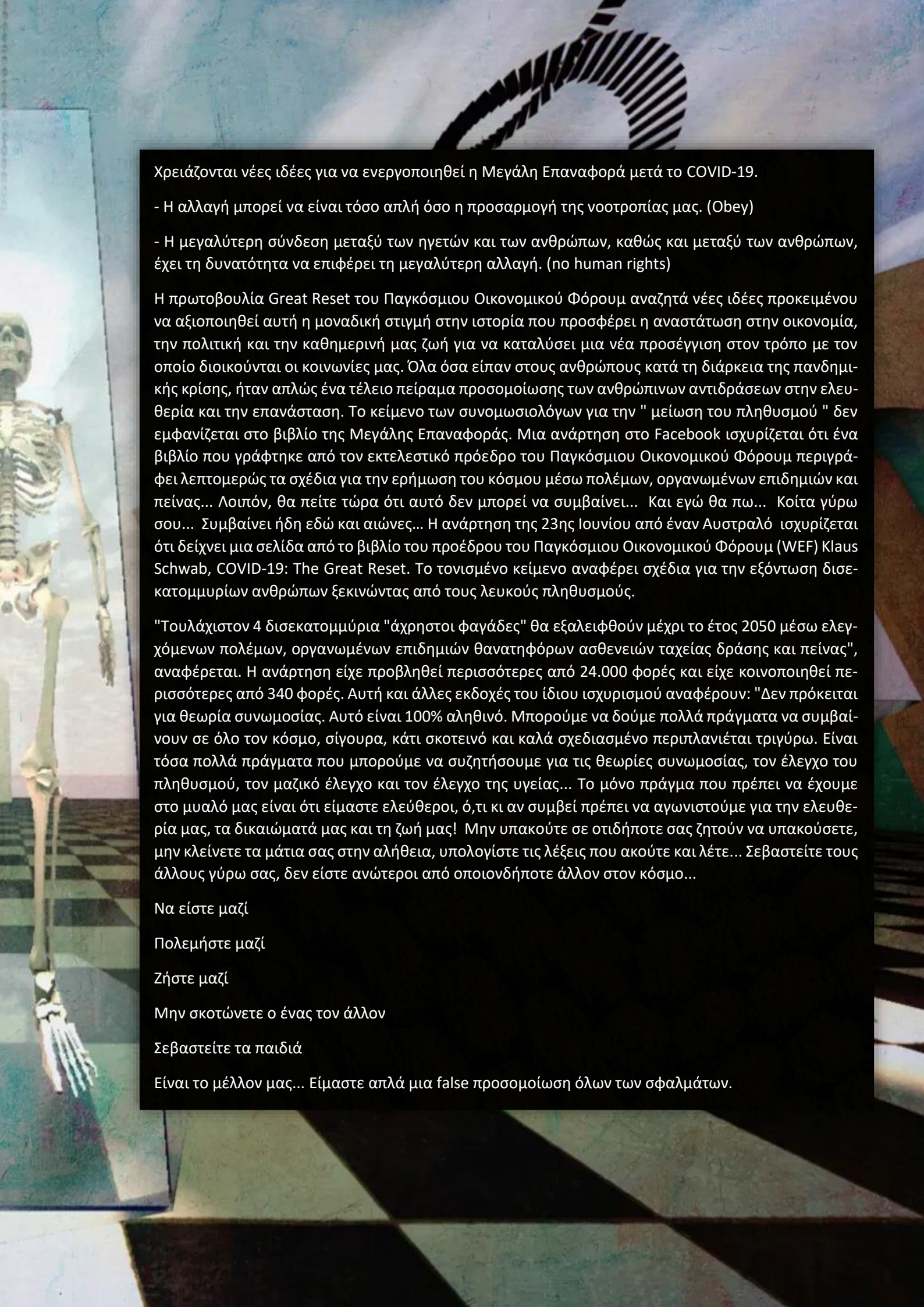

Χρειάζονται νέες ιδέες για να ενεργοποιηθεί η Μεγάλη Επαναφορά μετά το COVID-19.

- Η αλλαγή μπορεί να είναι τόσο απλή όσο η προσαρμογή της νοοτροπίας μας. (Obey)

- Η μεγαλύτερη σύνδεση μεταξύ των ηγετών και των ανθρώπων, καθώς και μεταξύ των ανθρώπων, έχει τη δυνατότητα να επιφέρει τη μεγαλύτερη αλλαγή. (no human rights)

Η πρωτοβουλία Great Reset του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ αναζητά νέες ιδέες προκειμένου να αξιοποιηθεί αυτή η μοναδική στιγμή στην ιστορία που προσφέρει η αναστάτωση στην οικονομία, την πολιτική και την καθημερινή μας ζωή για να καταλύσει μια νέα προσέγγιση στον τρόπο με τον οποίο διοικούνται οι κοινωνίες μας. Όλα όσα είπαν στους ανθρώπους κατά τη διάρκεια της πανδημικής κρίσης, ήταν απλώς ένα τέλειο πείραμα προσομοίωσης των ανθρώπινων αντιδράσεων στην ελευθερία και την επανάσταση. Το κείμενο των συνομωσιολόγων για την " μείωση του πληθυσμού " δεν εμφανίζεται στο βιβλίο της Μεγάλης Επαναφοράς. Μια ανάρτηση στο Facebook ισχυρίζεται ότι ένα βιβλίο που γράφτηκε από τον εκτελεστικό πρόεδρο του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ περιγράφει λεπτομερώς τα σχέδια για την ερήμωση του κόσμου μέσω πολέμων, οργανωμένων επιδημιών και πείνας... Λοιπόν, θα πείτε τώρα ότι αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει... Και εγώ θα πω... Κοίτα γύρω σου... Συμβαίνει ήδη εδώ και αιώνες... Η ανάρτηση της 23ης Ιουνίου από έναν Αυστραλό ισχυρίζεται ότι δείχνει μια σελίδα από το βιβλίο του προέδρου του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ (WEF) Klaus Schwab, COVID-19: The Great Reset. Το τονισμένο κείμενο αναφέρει σχέδια για την εξόντωση δισεκατομμυρίων ανθρώπων ξεκινώντας από τους λευκούς πληθυσμούς.

"Τουλάχιστον 4 δισεκατομμύρια "άχρηστοι φαγάδες" θα εξαλειφθούν μέχρι το έτος 2050 μέσω ελεγχόμενων πολέμων, οργανωμένων επιδημιών θανατηφόρων ασθενειών ταχείας δράσης και πείνας", αναφέρεται. Η ανάρτηση είχε προβληθεί περισσότερες από 24.000 φορές και είχε κοινοποιηθεί περισσότερες από 340 φορές. Αυτή και άλλες εκδοχές του ίδιου ισχυρισμού αναφέρουν: "Δεν πρόκειται για θεωρία συνωμοσίας. Αυτό είναι 100% αληθινό. Μπορούμε να δούμε πολλά πράγματα να συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο, σίγουρα, κάτι σκοτεινό και καλά σχεδιασμένο περιπλανιέται τριγύρω. Είναι τόσα πολλά πράγματα που μπορούμε να συζητήσουμε για τις θεωρίες συνωμοσίας, τον έλεγχο του πληθυσμού, τον μαζικό έλεγχο και τον έλεγχο της υγείας... Το μόνο πράγμα που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας είναι ότι είμαστε ελεύθεροι, ό,τι κι αν συμβεί πρέπει να αγωνιστούμε για την ελευθερία μας, τα δικαιώματά μας και τη ζωή μας! Μην υπακούτε σε οτιδήποτε σας ζητούν να υπακούσετε, μην κλείνετε τα μάτια σας στην αλήθεια, υπολογίστε τις λέξεις που ακούτε και λέτε... Σεβαστείτε τους άλλους γύρω σας, δεν είστε ανώτεροι από οποιονδήποτε άλλον στον κόσμο...

Να είστε μαζί

Πολεμήστε μαζί

Ζήστε μαζί

Μην σκοτώνετε ο ένας τον άλλον

Σεβαστείτε τα παιδιά

Είναι το μέλλον μας... Είμαστε απλά μια false προσομοίωση όλων των σφαλμάτων.

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΤΗΣ ΖΑΝΕΤΤΙ

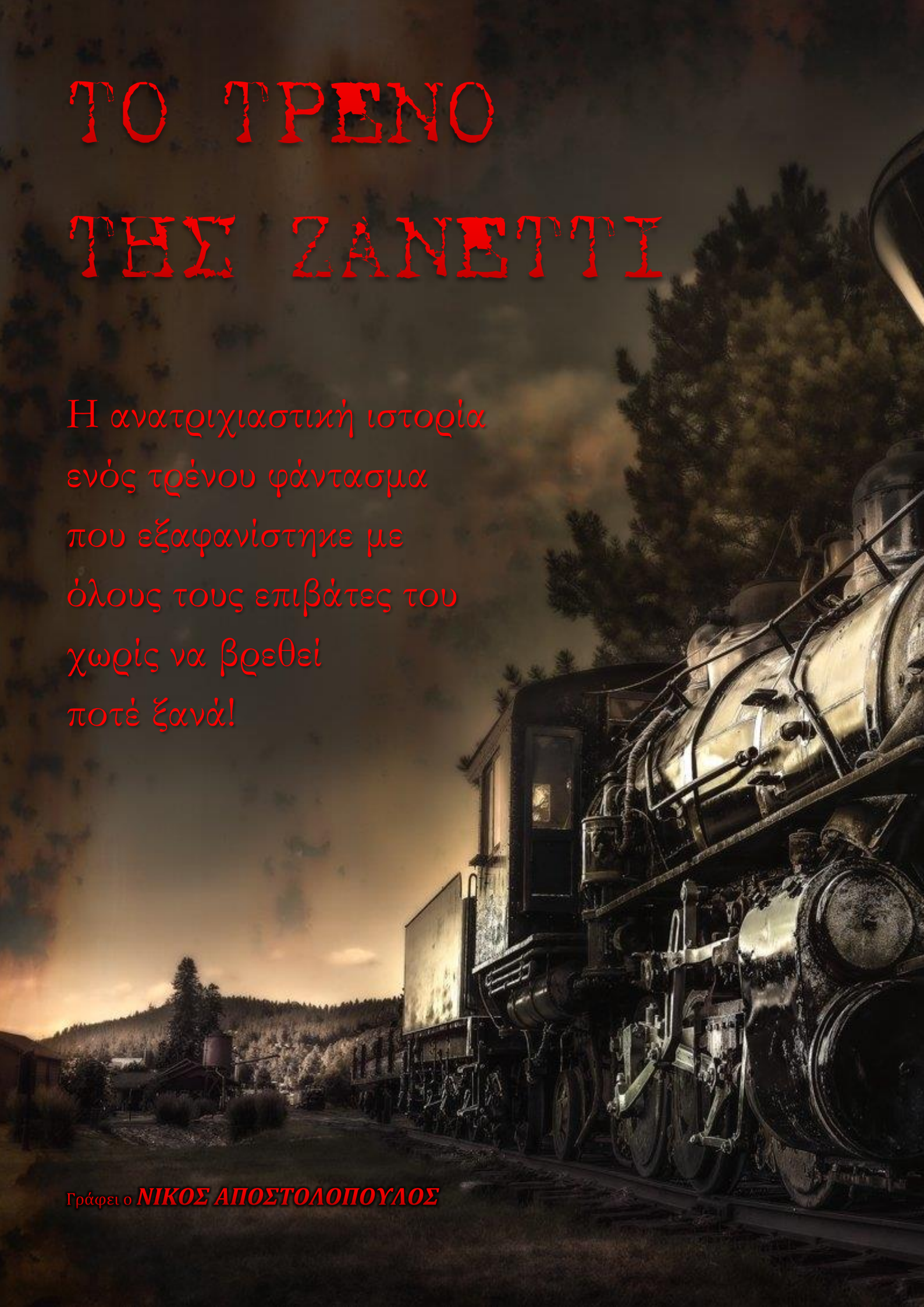

Η ανατριχιαστική ιστορία
ενός τρένου φάντασμα
που εξαφανίστηκε με
όλους τους επιβάτες του
χωρίς να βρεθεί
ποτέ ξανά!

Γράφει ο ***ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ***

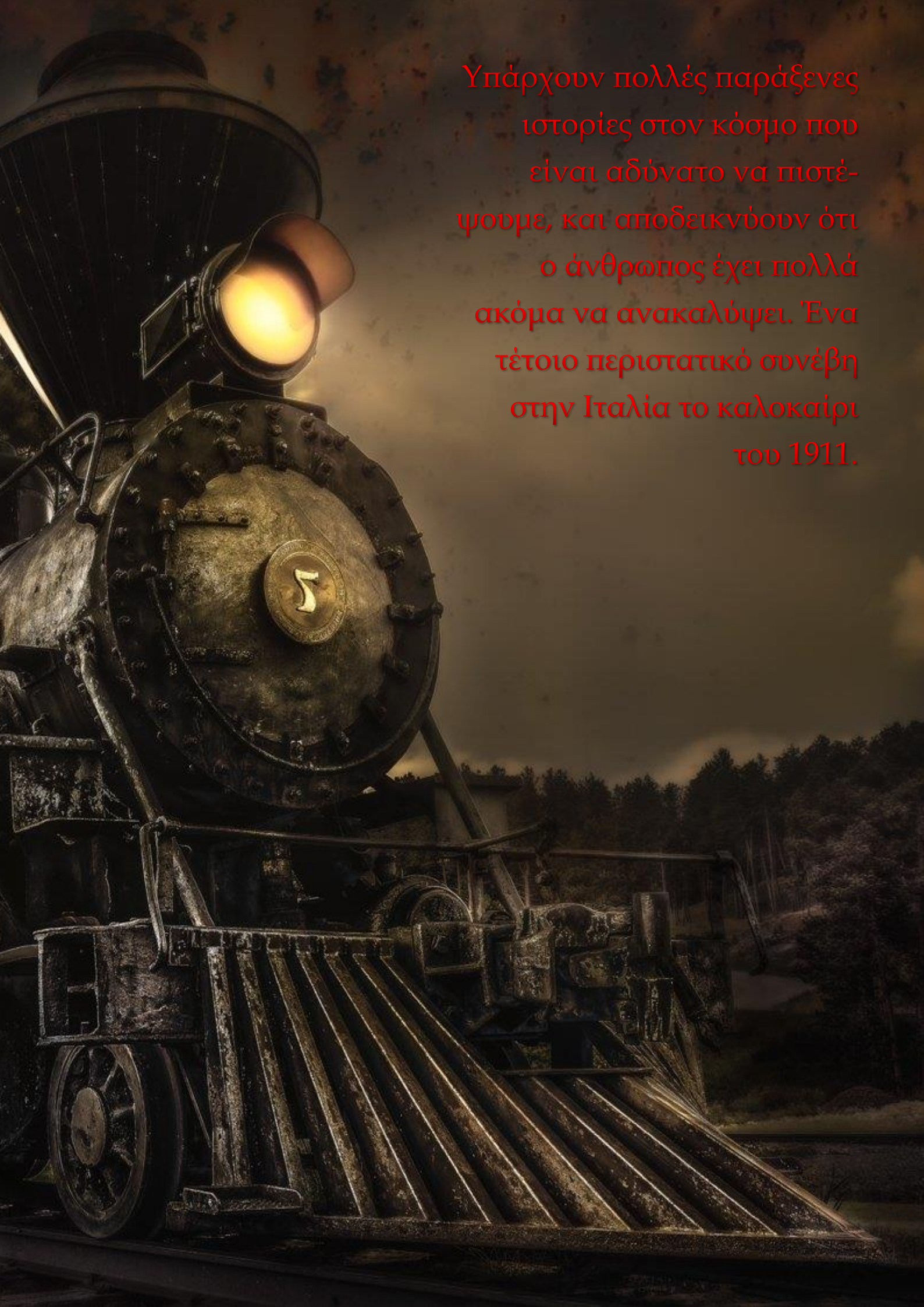

Υπάρχουν πολλές παράξενες ιστορίες στον κόσμο που είναι αδύνατο να πιστέψουμε, και αποδεικνύουν ότι ο άνθρωπος έχει πολλά ακόμα να ανακαλύψει. Ένα τέτοιο περιστατικό συνέβη στην Ιταλία το καλοκαίρι του 1911.

Αυτή η ανατριχιαστική ιστορία είναι για ένα τρένο φάντασμα που εξαφανίστηκε με όλους τους επιβάτες του το καλοκαίρι του 1911. Δεν βρέθηκε ποτέ ξανά, και το που βρίσκονται οι επιβάτες εξακολουθεί να αποτελεί ένα μυστήριο. Οι αρχές δεν μπορούσαν να πιστέψουν πως ένα ολόκληρο τρένο θα μπορούσε να εξαφανιστεί χωρίς να αφήσει ίχνη. Η έρευνα για αυτή τη μυστηριώδη εξαφάνιση δεν μπόρεσε να καταλήξει σε κανένα συμπέρασμα. Στις 14 Ιουνίου 1911, μια ιταλική εταιρεία που πρωτοστάτησε στην κατασκευή τρένων με το όνομα Zanetti, αποφάσισε να ξεκινήσει ένα νέο τρένο σε μια πρόσφατα φορτωμένη γραμμή για να διευκολύνει τους πλούσιους επιβάτες να ταξιδέψουν στην γραφική ομορφιά της φύσης μέσω των βουνών της Λομβαρδίας. Το τρένο ήταν ολοκαίνουργιο, και κατασκευάστηκε με κάθε τελευταία τεχνολογία που ήταν διαθέσιμη εκείνη την εποχή. Η πολυτέλεια των επιβατών είχε πρωταρχική σημασία για την εταιρίας. Καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού οι επιβάτες θα μπορούσαν να απολαύσουν τη γραφική ομορφιά της φύσης από το παράθυρο τους, αλλά και τα πλουσιοπάροχα γεύματα και ποτά τους. Η διαδρομή περνούσε το τρένο μέσα από την σήραγγα της Λομβαρδίας που είχε μήκος μισό χιλιόμετρο, και ήταν η μεγαλύτερη σήραγγα που κατασκευάστηκε εκείνη την περίοδο. Το τρένο ήταν έτοιμο με όλες τις ανέσεις του για τη δοκιμαστική λειτουργία του. Είχε τρία πολυτελή σχεδιασμένα βαγόνια και μία μηχανή. Για να γίνει η δοκιμή επιτυχημένη και μεγαλειώδης αλλά και για να προωθήσει και να διαφημίσει το τρένο της, η διοίκηση της Zanetti κατέληξε σε μια καινοτόμο ιδέα. Επέλεξαν και κάλεσαν εκατό άτομα για να είναι οι πρώτοι επιβάτες του τρένου τους που θα υποβληθεί σε δοκιμαστική λειτουργία με προορισμό ένα κοντινό λόφο και περιήγηση στα αξιοθέατα του. Θα ταξίδευαν ελεύθερα από τον σταθμό εκκίνησης στη Ρώμη στον τερματικό σταθμό και θα επέστρεφαν και πάλι στον σταθμό εκκίνησης. Η ιδέα πίσω από αυτή την σκέψη ήταν να γίνει το τρένο δημοφιλές μεταξύ των πλουσίων, ώστε να μπορούν να απολαύσουν το ταξίδι τους και να μοιραστούν την εμπειρία τους με άλλους, με αποτέλεσμα να κερδίσουν περισσότερα έσοδα. Αυτό θα χρησίμευε επίσης ως μέσο διαφήμισης και προώθησης. Στις 14 Ιουλίου 1911, το τρένο αναχώρησε εγκαίρως από τον σταθμό εκκίνησης με εκατό προσκεκλημένους επιβάτες και έξι μέλη πληρώματος, φτάνοντας τους 106 συνολικά επιβάτες. Όλα έδειχναν να κυλούν φυσιολογικά στη διαδρομή. Οι επιβάτες απολάμβαναν τα γεύματα και τα ποτά τους, κάποιοι συζητούσαν μεταξύ τους, ενώ κάποιοι άλλοι κοίταζαν έξω από τα παράθυρα απολαμβάνοντας την γραφική ομορφιά των ορεινών προαστίων. Κανείς όμως δεν γνώριζε ότι αυτό θα ήταν ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή. Το τρένο περνούσε τον έναν σταθμό μετά τον άλλο, μέχρι που κάποια στιγμή έφτασε στη σήραγγα στο βουνό της Λομβαρδίας. Πολλοί άνθρωποι που στέκονταν δίπλα στην γραμμή είδαν το τρένο να κατευθύνεται προς την σήραγγα. Το τρένο μπήκε στο σκοτεινό τούνελ, αλλά δεν βγήκε ποτέ από την άλλη πλευρά. Οι άνθρωποι που βρίσκονταν στον σταθμό από την άλλη πλευρά του τούνελ, περίμεναν την άφιξη του τρένου, αλλά αυτή η άφιξη δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Η διοίκηση της Zanetti Company ήταν μπερδεμένη, και δεν μπορούσαν να καταλάβουν το λόγο για αυτό που είχε συμβεί. Αμέσως ξεκίνησε έρευνα για τον εντοπισμό του αγνοούμενου τρένου και την διαπίστωση της κατάστασης των επιβατών. Οι αστυνομικές δυνάμεις, οι σιδηροδρομικοί υπάλληλοι και τα στελέχη της διοίκησης έψαξαν κάθε τετραγωνικό μέτρο της σήραγγας, αλλά το τρένο δεν βρέθηκε πουθενά. Παρά τον εξονυχιστικό έλεγχο, δεν κατάφεραν να βρουν ίχνος του τρένου και των επιβατών! Τα στοιχεία της έρευνας αποκάλυψαν ότι το τρένο αναχώρησε κανονικά από το σταθμό πριν μπει στην σήραγγα, αλλά κανένας δεν το είδε να βγαίνει από την άλλη πλευρά. Η σήραγγα της Λομβαρδίας είχε μήκος μόλις μισό χιλιόμετρο, και δεν υπήρχαν εκτροπές, παρά μόνο η άλλη πλευρά. Όμως ούτε τρένο υπήρχε ούτε σημάδι ατυχήματος. Το τρένο απλά είχε εξαφανιστεί. Κατά την διάρκεια της έρευνας συλλέχθηκαν όλα τα δεδομένα από τους ενδιάμεσους σταθμούς, αλλά δεν κατάφεραν να δώσουν καμία εξήγηση. Δύο άτομα βγήκαν μπροστά και ισχυρίστηκαν ότι ήταν μέρος των προσκεκλημένων επιβατών του τρένου. Την παρουσία τους επιβεβαίωσε και η λίστα επιβατών. Αυτοί οι δύο επιβάτες είπαν στον ιταλικό τύπο ότι το τρένο επιβράδυνε καθώς πλησίαζε στην είσοδο του τούνελ καθώς μια πυκνή λευκή ομίχλη ήρθε από το πουθενά και άρχισε να περιβάλλει το τρένο. Αυτοί οι δύο άντρες πανικοβλήθηκαν και πήδηξαν έξω από το τρένο πριν αυτό μπει στο τούνελ. Ο ένας από τους δύο επιζώντες επιβάτες είπε στα ιταλικά μέσα ενημέρωσης ότι άκουσε ένα

βουητό καθώς το τρένο πλησίαζε στην σήραγγα και μια λευκή πυκνή ομίχλη από σύννεφο τύλιξε το τρένο σαν κύμα. Το πρώτο βαγόνι ήταν εξ ολοκλήρου μέσα στο τούνελ και το τρένο κινούνταν αργά. Φοβήθηκε και πήδηξε έξω από το τρίτο βαγόνι. Καθώς πηδούσε έξω, είδε επίσης έναν άλλον επιβάτη να πηδάει από το τρένο. Χτύπησαν και οι δύο δυνατά στο έδαφος και αυτό ήταν το τελευταίο πράγμα που θυμήθηκε. Αυτοί ήταν οι μόνοι δύο επιζώντες από το τρένο. Και οι δύο αυτοί επιβάτες εξετάστηκαν από ψυχίατρο και διαπίστωσαν ότι υπέφεραν από διαταραχές άγχους. Οι πληροφορίες και από τους δύο αυτούς επιβάτες δεν παρείχαν κανένα στοιχείο για το που βρίσκεται το τρένο. Οι αξιωματούχοι αποφάσισαν να κλείσουν τη σήραγγα για τη σιδηροδρομική κυκλοφορία. Κατά τον Β'ΠΠ, η σήραγγα βομβαρδίστηκε κατά την διάρκεια αεροπορικής επίθεσης και έκλεισε για πάντα.

Το μυστήριο μεγαλώνει

Το μυστήριο όμως δεν τελειώνει εκεί. Υπάρχουν αρχεία μεσαιωνικών μοναχών από την Μόντενα που περιγράφουν ένα αντικείμενο με ανθρώπους μέσα που ταιριάζουν με την περιγραφή ενός τρένου με τρία βαγόνια. Σημειώστε τώρα, πως ένα άλογο ήταν το ταχύτερο μέσο μεταφοράς εκείνη τη στιγμή και ότι οι σιδηρόδρομοι δεν είχαν εφευρεθεί ακόμα! Τα περίεργα περιστατικά όμως έχουν και συνέχεια. Κανείς δεν θα θυμόταν αυτό το ατύχημα αν ο συγγενής ενός από τους επιβάτες που έψαχνε στα αρχεία το 1926 δεν είχε βρει ένα ενδιαφέρον στοιχείο. Το 1845, στα τοπικά αρχεία ενός νοσοκομείου του Μεξικού, αναφέρεται ότι 104 Ιταλοί εισήχθησαν στο νοσοκομείο τους σε ψυχικά διαταραγμένη κατάσταση. Ο ψυχίατρος που τους περιέθαλψε μέσα στα σημειώματα που άφησε έλεγε ότι οι 104 ασθενείς ήταν ντυμένοι με περίεργα ρούχα. Αυτό που εξέπληξε τη νοσοκόμα και τους θεράποντες γιατρούς το 1845 είναι ότι δεν μπορούσαν να καταλάβουν πως όλοι οι εισαχθέντες ισχυρίζονταν το ίδιο πράγμα. Ότι όλοι είχαν φτάσει από τη Ρώμη στο Μεξικό με ένα τρένο. Όμως η απόσταση από τη Ρώμη στο Μεξικό είναι 10.234 χλμ και υπάρχει ένας τεράστιος ωκεανός ανάμεσα σε αυτά τα δύο μέρη. Τότε πώς μπορεί ένα τρένο να διανύσει τόσο μεγάλο δρόμο μέσα στο νερό; Μερικά από τα άτομα που έγιναν δεκτά είχαν κουτιά από τσιγάρα με γραμμένο το 1907 ως ημερομηνία κατασκευής. Όλοι αυτοί οι ασθενείς συμπεριφέρονταν παράξενα, οπότε οι γιατροί και οι νοσοκόμες δεν τους πήραν στα σοβαρά. Ένα τρένο που κατασκευάστηκε το 1911 και μετέφερε 106 επιβάτες από τους οποίους δύο επιβάτες πήδηξαν φτάνοντας το μέτρημα στο 104, προσγειώνεται σε ένα νοσοκομείο σε ψυχικά αποδιοργανωμένη κατάσταση το 1840 ισχυριζόμενοι ότι είναι οι επιβάτες του Zanetti. Ο ψυχίατρος δεν μπόρεσε να βρει κανένα πειστικό στοιχείο. Δεν υπήρχαν περαιτέρω αρχεία των ασθενών.

Το τρένο της Zanetti που διέσχιζε τις γραμμές εντοπίστηκε και σε πολλές άλλες χώρες, όπως στη Γερμανία, την Ινδία, την Ρουμανία, και την Ιταλία. Οι αναφορές των μαρτύρων που είδαν το τρένο - φάντασμα ήταν όλες ίδιες˙ ένα παλαιό τρένο με 3 βαγόνια χωρίς οδηγό και με κλειστά παράθυρα με κουρτίνες. Στις 29 Οκτωβρίου 1955 ένα παλιομοδίτικο τρένο με τρία βαγόνια εμφανίστηκε κοντά στο Zavalichi, ένα μικρό χωριό στην Ουκρανία. Ο σηματοδότης, ο Πιότρ Ουστιμένκο, το είδε να κινείται αθόρυβα. Όσο για τη Ρωσία λένε ότι πρώτα φάνηκε στην Κριμαία (το τρένο πήγε από ανύπαρκτες ράγες και χτύπησε ακόμη και κοτόπουλα), ενώ το 1991 το είδαν στην Πολτάβα.

Από τότε, οι φήμες και οι θεωρίες συνομωσίας για την εξαφάνιση του τρένου οργιάζουν και αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για το συγγραφέα Arnold Ridley στο ομότιτλο βιβλίο του «The Ghost Train» (1923). Η ιστορία αυτή αποτελεί μέχρι και σήμερα αστικό μύθο της περιοχής!

Καταραμένοι Πίνακες

Η τέχνη μπορεί να προκαλέσει διάφορες σκέψεις και συναισθήματα, αλλά υπάρχουν και έργα τέχνης που μπορούν να προκαλέσουν ανεπιθύμητα αποτελέσματα.

Γράφει η ***ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΑ***

Οι αδειανοί τοίχοι δεν αντιμετωπίζονται με μεγάλη συμπάθεια από τους περισσότερους από εμάς Φέρνουν στο νου δυστοπικές εικόνες από ψυχιατρικές κλινικές και σκοτεινά υγρά κελιά που βλέπουμε να παρελαύνουν στην τηλεόραση Αναζητούμε δημιουργικούς τρόπους να μπαλώσουμε τα κενά του μικρού μας κουτιού και να το μετατρέψουμε σε έναν προσωπικό χώρο που θα μας χαρίζει αισθήματα ηρεμίας και ασφάλειας όταν βρισκόμαστε σε αυτόν Συναρμολογούμε ράφια και τα γεμίζουμε με φωτογραφίες των αγαπημένων μας αναμνηστικά από διακοπές μικρές πολύχρωμες γλάστρες και τα αγαπημένα μας αναγνώσματα Και όπου θεωρούμε ότι ταιριάζει με την αισθητική του χώρου μπορεί να κρεμάσουμε και κάποιον πίνακα που αγοράσαμε σε μια υπαίθρια αγορά ή μας τον είχε κληροδοτήσει κάποιος ξεχασμένος πια συγγενής Ίσως είναι μια αναπαράσταση της φύσης ένα νεκρό τοπίο ή κάποια προσωπογραφία Σε κάθε περίπτωση πάντως ο λόγος ύπαρξής του είναι να μας προσφέρει κάποια ικανοποίηση κοιτώντας τον. Αν όμως συμβαίνει το αντίθετο Αν στη θέα του νιώθουμε τον τρόμο να μας κυριεύει τον πανικό να απλώνει τα παγωμένα του χέρια στον ανατριχιασμένο σβέρκο μας και αλλόκοτες παρανοϊκές σκέψεις να καρφώνονται στο μυαλό μας Αν χωρίς να το ξέρουμε εκείνος ο πίνακας που μας τράβηξε την προσοχή στο παλαιοπωλείο που ο ιδιοκτήτης του φάνηκε ανακουφισμένος δίνοντάς τον ήταν καταραμένος Ας απολαύσουμε ορισμένους πίνακες που φημολογείται ότι το μόνο που μπορούν να προσφέρουν στους κατόχους τους είναι κάτι που ξεπερνά τα όρια της ανθρώπινης φαντασίας και αγγίζει το σκοτάδι της κόλασης.

Man Proposes, God Disposes (1864)

Ομολογουμένως, και χωρίς τη φήμη του στοιχειωμένου, ο πίνακας του Edwin Landseer, είναι από μόνος αρκούντως ανατριχιαστικός. Οι πεινασμένες πολικές αρκούδες φαίνονται να κατασπαράζουν με περίσσεια ικανοποίηση ό,τι απέμεινε από την αποστολή του John Franklin στο Βορειοδυτικό Πέρασμα, στην Αρκτική, συμπεριλαμβανομένου και κάποιου μέρους του πληρώματος. Αυτή τη θλιβερή υπενθύμιση της αναπάντεχης και σκληρής φύσης των ερευνητικών αποστολών φαίνεται ότι αποφάσισε να αναδείξει η ακαδημία Royal Holloway η οποία τον επέλεξε για να τον εκθέσει στην πινακοθήκη της. Το μακάβριο θέαμα κάποια στιγμή το 1920, κατά τη διάρκεια ενός μάλλον δύσκολου διαγωνίσματος που για χάριν χώρου γινόταν στην πινακοθήκη, φαίνεται να κέντρισε το ενδιαφέρον ενός σπουδαστή που έμεινε να το κοιτά επίμονα για ώρα. Αυτό όμως ήταν και το τελευταίο πράγμα που θα αντίκριζε, καθώς στιγμές αργότερα έμπηξε ένα μολύβι στο μάτι του. Με ηρεμία έγραψε στο διαγώνισμα τη φράση «οι αρκούδες με έβαλαν να το κάνω» και έπειτα έδωσε ένα τέλος στη ζωή του, πριν προλάβει να πάρει στα χέρια του το μάλλον όχι τόσο επιτυχημένο διαγώνισμα. Έκτοτε, αν και το συμβάν μάλλον παραπέμπει σε αστικό μύθο, κυκλοφορεί η φήμη ότι όποιος κοιτά τον πίνακα τρελαίνεται ή αποτυγχάνει στα διαγωνίσματα. Τη δεκαετία του 80, σε μια στιγμή παράνοιας, όταν οι επιτηρητές αρνήθηκαν να αλλάξουν θέση σε ένα φοιτητή που γνώριζε καλά τις ιστορίες που λέγονταν για τον πίνακα, εκείνος άρπαξε μια σημαία και τον κάλυψε. Έκτοτε, έχει μετατραπεί σε παράδοση να καλύπτεται κατά τη διάρκεια των εξεταστικών καθώς κανείς δεν επιθυμεί κάποιος φοιτητής να βρει ένα νέο δημιουργικό τρόπο να τραυματίσει τον εαυτό του έχοντας τα μάτια στυλωμένα στις αδηφάγες αρκούδες.

The Stagecraft, ή The Hanging Man
Άλλη μια αναπαράσταση της φύσης από την Laura P. στην οποία απεικονίζεται μια παλιά, παρατημένη άμαξα σε ένα συνηθισμένο τοπίο του αμερικανικού Νότου. Αυτό που κάνει την εικόνα να μην είναι ένας ακόμα κλασσικός πίνακας όμως είναι η ακέφαλη φιγούρα του άντρα που φαίνεται να κρέμεται από το δέντρο… Το ενδιαφέρον της υπόθεσης είναι ότι ο συγκεκριμένος πίνακας προέρχεται από μια φωτογραφία που τράβηξε ο James Kidd, και μόνο όταν την εμφάνισε έκπληκτος συνειδητοποίησε ότι σε αυτή φαινόταν μια φιγούρα ενός κρεμασμένου άντρα. Αυτή η φωτογραφία έπεσε στα χέρια της Laura P. που ένιωσε μια πραγματικά ανεξήγητη επιθυμία να την απαθανατίσει στον καμβά, όπως και έκανε. Αυτό ήταν όμως κάτι που μετάνιωσε, καθώς η φιγούρα του πίνακα έμοιαζε πια να στοιχειώνει κυριολεκτικά την καθημερινότητά της. Η κορνίζα στράβωνε διαρκώς και διαρροές συνέβαιναν σε αγωγούς κοντά στους οποίους βρισκόταν ο πίνακας. Ταυτόχρονα, το σπίτι της Laura της έγινε το επίκεντρο αλλόκοτων συμβάντων. Χαρτιά εξαφανίζονταν, αντικείμενα μετακινούνταν φαινομενικά μόνα τους, χτυπήματα στη πόρτα από αόρατους επισκέπτες έκαναν τη Laura και το σύζυγό της να αλληλοκοιτούνται έντρομοι. Ωστόσο, παρά τα όλα συμβάντα που φαίνεται να σχετίζονται άμεσα με τον μυστηριώδη αυτό πίνακα, αυτός παραμένει μαζί με τη δημιουργό του, να κρέμεται στον τοίχο του σπιτιού της, με κάποιο ζοφερό μήνυμα να κρέμεται από πάνω του.

The Crying Boy

Η προσωπογραφία του θλιμμένου αυτού αγοριού είναι δημιούργημα του Giovanni Bragolin, ή Bruno Amadio όπως είναι το πραγματικό όνομα του Ισπανού ζωγράφου. Παραδόξως, πολλοί άνθρωποι αποφάσισαν ότι αυτός ο πίνακας θα ταίριαζε στο καθιστικό τους και έτσι ένας μεγάλος αριθμός αντιτύπων του κατέκλυσε το Ηνωμένο Βασίλειο. Το ίδιο έγινε όμως και με τις φήμες που ήθελαν τον παραπάνω πίνακα να είναι καταραμένος. Σύμφωνα με τον ζωγράφο, η έμπνευσή του είχε προέλθει από ένα μουγκό ορφανό αγόρι που αργότερα έμαθε ότι κατάφερε να ξεφύγει από το φλεγόμενο σπίτι του, έχοντας όμως προηγουμένως δει τους γονείς του να καίγονται ζωντανοί. Έτσι, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο πίνακας έχει συνδεθεί με συμβάντα ανεξήγητων πυρκαγιών. Το στούντιο μαζί με το σπίτι του ζωγράφου, ο οποίος φιλοξενούσε το νεαρό ορφανό για να αντλεί έμπνευση για τους πίνακές του, κάηκε ολοσχερώς στερώντας του όλη του την περιουσία, ενώ το ίδιο το ορφανό είχε τραγικό τέλος όταν χρόνια αργότερα μετά από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα το αμάξι που οδηγούσε τυλίχθηκε στις φλόγες. Το μόνο που παρέμεινε άθικτο ήταν η ταυτότητα του θύματος, ενώ το ίδιο κάηκε σε βαθμό που ήταν αδύνατη η αναγνώρισή του. Όσοι όμως είχαν αντίτυπα του πίνακα δεν κατάφεραν να γλιτώσουν από τις σκοτεινές του δυνάμεις. Σπίτια καίγονταν συθέμελα και παραδόξως, το μόνο που επιβίωνε άθικτο ήταν ο πίνακας του αγοριού με τα θλιμμένα μάτια. Έχουν σημειωθεί πάνω εξήντα τέτοια συμβάντα. Άλλοι αναφέρουν πως στην προσπάθειά τους να κάψουν τους πίνακές τους έντρομοι παρακολουθούσαν τις φλόγες να γλύφουν τον καμβά, χωρίς όμως να καταφέρνουν να τον κάψουν, ενώ κάποιες ακόμα πιο ανατριχιαστικές αναφορές θέλουν τον πίνακα να επιστρέφει στη θέση του έπειτα από την απομάκρυνσή του. Υπάρχουν αναφορές και για περίεργα ατυχήματα που συνδέονται με την άφιξη του πίνακα στα σπίτια των θυμάτων, κάνοντας έτσι τη φήμη του του «Διαβόλου» όπως είναι πια γνωστό το κλαμένο αγόρι να σκορπίσει τον τρόμο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

The Rain Woman

Η γυναίκα της βροχής από την Ουκρανή ζωγράφο Svetlana Telers δεν έχει τίποτα το ρομαντικό που θα ανέμενε κανείς από έναν τέτοιο τίτλο. Η μαυροφορεμένη φιγούρα στέκει με μάτια μισόκλειστα και ένα αλλόκοτο, σχεδόν ανατριχιαστικό βλέμμα που έρχεται να συμπληρωθεί από το επίσης αλλόκοτο καπέλο της. Η καλλιτέχνης που ολοκλήρωσε το έργο σε λιγότερες από μόλις πέντε ώρες, ανέφερε πως ένα περίεργο αίσθημα την διακατείχε κατά τη διάρκεια της δημιουργίας του, σαν να μην καθοδηγούσε εκείνη το χέρι της αλλά κάποιος άλλος, κάποιος που είχε κολλήσει την ιδέα στο μυαλό της και ταυτόχρονα στεκόταν σαν σκιά πίσω από τον ώμο της, αόρατος για τα μάτια της Telers αλλά με την αύρα του να είναι αισθητή στο χώρο. Ο πίνακας σύντομα αποτέλεσε μέρος έκθεσης και αγοράστηκε από αρκετό κόσμο ο οποίος ένιωθε πιο πολύ σαν κάποια δύναμη να τον παρακινούσε να τον πάρει, παρά σαν να ήταν συνειδητή η απόφαση αγοράς. Σύντομα όμως οι αγοραστές επέστρεφαν το έργο στη δημιουργό του, χωρίς καν να ζητούν πίσω τα χρήματά τους. Ανέφεραν πως η παρουσία του τους στερούσε τον ύπνο, τους έκανε να νιώθουν πως δεν βρίσκονταν μόνοι στο σπίτι τους

όπως πίστευαν, αλλά κάποια άλλη μη ανθρώπινη οντότητα ήταν παρούσα. Ορισμένοι μάλιστα φαίνεται ότι πράγματι έχουν δει τη φιγούρα της μαυροφορεμένης γυναίκας να περπατά ανάλαφρα στα δωμάτια των σπιτιών. Ακόμα όμως και όταν κατάφερναν να κοιμηθούν, η γυναίκα με το αλλόκοτο μειδίαμα ήταν εκεί, να τους ακολουθεί σιωπηλά. Σήμερα δεν είναι γνωστό ποιο σπίτι στοιχειώνει η γυναίκα της βροχής.

The Hands Resist Him (1972)

Άλλος ένας ομολογουμένως αλλόκοτος πίνακας από τον Bill Stoneham. Σε αυτόν ένα αγόρι στέκεται μπροστά από τη βιτρίνα ενός καταστήματος αλλά δεν μοιάζει να είναι ιδιαίτερα χαρούμενο. Αυτό είναι λογικό αν κοιτάξει κανείς δεξιά του, την ανθρωπόμορφη κούκλα με τα μαύρα μάτια και το αντικείμενο που κρατά και θυμίζει κάποιου είδους όπλο. Ακόμα πιο ανατριχιαστικό όμως είναι το γεγονός ότι πίσω από τη βιτρίνα που στέκεται το αγόρι μικρά παιδικά χέρια που χάνονται στο σκοτάδι αγγίζουν το τζάμι, σαν να παλεύουν να βγουν μέσα από αυτό και να αρπάξουν το ανυποψίαστο (;;;) αγόρι. Ο πίνακας εκτέθηκε σε μια γκαλερί του Beverly Hills και τότε μια σειρά περίεργων θανάτων έκανε τις φήμες να οργιάζουν. Ο ιδιοκτήτης της γκαλερί πέθανε απρόοπτα, το ίδιο και ο άνθρωπος που έκανε την πρώτη κριτική αλλά και ο πρώτος του αγοραστής. Το τι συνέβη έπειτα στον πίνακα παραμένει ένα μυστήριο, αλλά αυτό που είναι γνωστό είναι πως το 2000 στο eBay εμφανίστηκε μια νέα προσθήκη με τον τίτλο «Στοιχειωμένος Πίνακας» που απέτρεπε όσους δεν άντεχαν τις πολλές παραφυσικές περιπέτειες από το να τον αγοράσουν. Πάνω από 30.000 άτομα διάβασαν την ιστορία των κατόχων του πίνακα: η νεαρή κόρη του ζευγαριού ένα πρωί εξομολογήθηκε στους γονείς της ότι είχε έναν καλό λόγο για να μην κοιμάται το βράδυ. Το αγόρι με το κορίτσι από τον πίνακα δεν βρίσκονταν πια ακίνητα μέσα του, αλλά έξω από αυτόν, στο δωμάτιό της, να καβγαδίζουν μεταξύ τους. Οι γονείς που θεώρησαν ότι η κόρη τους μπορεί και να έβαζε λίγη παιδική φαντασία στην όλη ιστορία αλλά ταυτόχρονα είχαν ταρακουνηθεί, αποφάσισαν να εγκαταστήσουν μια θερμική κάμερα στο δωμάτιο μόνο και μόνο για να δούνε μια μικρή φιγούρα να έρπει μέσα από τον πίνακα, σαν να προσπαθούσε να απομακρυνθεί από την ενοχλητική παρουσία της φίλης του. Το ζευγάρι συμπεριέλαβε τις φωτογραφίες αυτές στην ανάρτησή του. Πολλοί από αυτούς που διάβασαν την ανάρτηση ανέφεραν πως κοιτώντας τη φωτογραφία κατέρρευσαν, λιποθύμησαν, ένιωσαν σφοδρά αρνητικά συναισθήματα να τους πλημμυρίζουν, ή αντιμετώπισαν προβλήματα με τις ηλεκτρονικές τους συσκευές. Ο πίνακας που πουλήθηκε δέκα φορές πάνω από την αξία του σήμερα βρίσκεται στο Μίσιγκαν με τον ιδιοκτήτη του όμως να ισχυρίζεται ότι δεν έχει βιώσει κάτι αλλόκοτο που θα μπορούσε να σχετίζεται με το έργο.

ΟΙ ΚΡΥΠΤΟΓΗΙΝΟΙ

Γράφει ο ***ΕΡΙΚ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ***

Από την αυγή της ιστορίας, και ίσως και πριν από αυτή, μια παράξενη σκιά αιωρείται πάνω από το ανθρώπινο είδος. Ένα ανεξήγητο φαινόμενο που διατρέχει κάθε καταγεγραμμένη εποχή και δημιουργεί πανομοιότυπα μοτίβα, μορφοδιατάξεις αν θέλετε, οι οποίες μοιάζουν να αψηφούν τις αλλαγές που χαρακτηρίζουν την εξέλιξη της συνειδητότητας μας, καθώς ανεβαίνουμε κοπιαστικά τα σκαλοπάτια της βιολογικής μας εξέλιξης.

Το φαινόμενο αυτό αφορά τις επισκέψεις «αλλοκοσμικών» οντοτήτων που συμπεριφέρονται λες και είναι προικισμένες με μια ιδιότυπη μορφή νοημοσύνης και αλληλεπιδρούν με το είδος μας κατά τρόπους που δεν έχουν γίνει ακόμα απόλυτα κατανοητοί. Στον εικοστό και στον εικοστό πρώτο αιώνα, όπου η τεχνολογία διαποτίζει και επηρεάζει κάθε πλευρά της ανθρώπινης ζωής, το συγκεκριμένο φαινόμενο έχει αποκτήσει έναν αναπόφευκτα τεχνοκρατικό χαρακτήρα και ταυτίζεται με τις εμφανίσεις των UFOs, των Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενων Αντικειμένων τα οποία, σύμφωνα με την πλειοψηφία των πολιτών του δυτικού κόσμου, είναι εξωγήινα διαστημόπλοια με πληρώματα που μελετούν τον κόσμο μας εν γένει και την ειδικότερα την ανθρωπότητα. Τα εν λόγω οχήματα άρχισαν να αρμενίζουν στους ουρανούς της γης λίγα χρόνια μετά την ρίψη των πρώτων ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι και έμοιαζαν να είναι φτιαγμένα από ένα λαμπερό μεταλλικό υλικό που θύμιζε χρώμιο, ακριβώς δηλαδή όπως φαντάζονταν οι άνθρωποι της εποχής εκείνης τα φουτουριστικά σκάφη μιας μελλοντικής διαστημικής τεχνολογίας. Λίγο αργότερα, σε πολύ γενικές γραμμές πάντα, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1950-1960 τα ufos άρχισαν να προσγειώνονται και τα πληρώματά τους που αποτελούνταν από πολύ εμφανίσιμους άνδρες και γυναίκες σκανδιναβικής εμφάνισης, συστήνονταν στους έκπληκτους «επαφικούς» που έρχονταν σε επαφή μαζί τους ως «διαστημικά αδέλφια» που προετοίμαζαν την ανθρωπότητα για την ένταξή της σε μια ουτοπική γαλαξιακή κοινότητα. Παράλληλα, δεν παρέλειπαν να μας προειδοποιήσουν για τους κινδύνους της χρήσης των πυρηνικών όπλων, για την επερχόμενη μόλυνση του περιβάλλοντος και για μια ποικιλία κοσμικών καταστροφών που απειλούσαν την επιβίωσή μας. Στη συνέχεια, με αποκορύφωμα την δεκαετία του 1990, το φαινόμενο απέκτησε ένα πολύ πιο δυσοίωνο προσωπείο καθώς η εικόνα των εξωγήινων άλλαξε, μεταμορφώθηκαν σε μυστηριακούς μικρόσωμους «γκρίζους» που απήγαγαν ανυποψίαστους ανθρώπους, χειραγωγούσαν τις αναμνήσεις τους, εκτελούσαν παράξενα πειράματα επάνω τους και τους χρησιμοποιούσαν ως υποκείμενα στα πλαίσια κάποιου αλλόκοτου προγράμματος διαστρικής επιμειξίας. Στις μέρες μας, το φαινόμενο έχει μεταλλαχτεί και πάλι, έχει υποχωρήσει στο περιθώριο της αντίληψής μας και χαρακτηρίζεται από μια πληθώρα οπτικοακουστικών καταγραφών την αυθεντικότητα των οποίων δυστυχώς κανείς δεν μπορεί πια να επιβεβαιώσει.

Εντούτοις, ύστερα από δεκαετίες εμφανίσεων και επαφών με τους υποτιθέμενους αυτούς εξωγήινους,

πολλοί ερευνητές έχουν εντοπίσει πτυχές του όλου φαινόμενου που δεν εξηγούνται καθόλου εύκολα από την θεωρία της διαστημικής τους προέλευσης. Οι παράξενοι επισκέπτες δεν συμπεριφέρονται σαν τους αγγελιοφόρους ή τους προπομπούς κάποιου ανώτερου τεχνολογικά πολιτισμού που προσπαθεί να εδραιώσει μια λειτουργική γέφυρα επικοινωνίας με την ανθρωπότητα. Αντίθετα, σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, οι άνθρωποι που βίωσαν κάποια επαφή μαζί τους αναφέρουν συμπεριφορές που μοιάζουν αλλόκοτα απλοϊκές, έως και παράλογες. Τα πληρώματα των ιπτάμενων δίσκων, όπως κατέληξαν να αποκαλούνται τα οχήματά τους, μοιάζουν να προσπαθούν να παραπλανήσουν τους ανθρώπους με τους οποίους έρχονται σε επαφή. Αρχικά ισχυρίζονταν ότι έρχονταν από το φεγγάρι, τον πλανήτη Άρη, την Αφροδίτη ή ακόμα και τον Δία, μέχρι που η εξέλιξη της επιστήμης, της (γήινης) αστρονομίας, έκανε σαφές ότι τα περιβάλλοντα των παραπάνω πλανητών είναι εντελώς εχθρικά προς οποιαδήποτε ανθρωποειδή μορφή ζωής. Στη συνέχεια, κάποιοι απ' αυτούς ισχυρίστηκαν ότι προέρχονται από τα βάθη της γης, από μακρινά πλανητικά συστήματα και αστερισμούς, από μια παράλληλη διάσταση ή ακόμα και από ένα ασαφές μέλλον.

Στην πραγματικότητα, οι αυτό-αποκαλούμενοι εξωγήινοι επισκέπτες έμοιαζαν περισσότερο με καρικατούρες της ίδιας της ανθρωπότητας παρά με όντα που κατέχουν μια υπέρ-τεχνολογία ασύλληπτου επιπέδου που τους επιτρέπει να γεφυρώνουν τις αχανείς αποστάσεις που απλώνονται ανάμεσα στα αστέρια. Ο Γάλλος ερευνητής Jacques F. Vallee μάλιστα, ο οποίος ήταν από τους πρώτους οι οποίοι επισήμαναν αυτά τα ύποπτα χαρακτηριστικά των διαστημικών επισκεπτών, δεν δίστασε να τους χαρακτηρίσει ως «Αγγελιοφόρους της Εξαπάτησης.» Ο συγκεκριμένος ερευνητής δε, επισήμανε επίσης ότι οι σύγχρονες μαρτυρίες αλληλεπίδρασης με τους υποθετικούς εκείνους εξωγήινους, παρουσίαζαν μεγάλες ομοιότητες με διαχρονικές μαρτυρίες επαφών με «δαίμονες»

«αγγέλους» «ξωτικά» και «νεράιδες» που εμφανίζονται στην λαογραφία όλων των λαών του κόσμου. Ορισμένα δε από τα χαρακτηριστικά των επαφών, όπως για παράδειγμα η αίσθηση αιώρησης που αναφέρουν οι μάρτυρες, τα δυνατά φώτα, η διαστολή ή η συστολή του χρόνου, η απώλεια μνήμης, οι παράξενες ουλές στο σώμα ή η ανάπτυξη ψυχικών ή θεραπευτικών δυνάμεων μετά την όλη εμπειρία, είναι πανομοιότυπες με φαινόμενα που αναφέρονται σε θρύλους και παραδόσεις που έχουν ηλικία χιλιάδων ετών. Προφανώς λοιπόν πρόκειται για εκπορεύσεις του ίδιου αυτού φαινόμενου.

Μια ενδιαφέρουσα υπόθεση για την πραγματική φύση του όλου φαινομένου προτάθηκε από τον Αμερικανό ερευνητή blogger και συγγραφέα Mac Tonnies ο οποίος γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου 1975 και πέθανε σε αρκετά μικρή ηλικία, στις 22 Οκτωβρίου του 2009. Ο Mac Tonnies ασχολούταν με τον χώρο της μελλοντολογίας, του τρανχιουμανισμού (transhumanism) και των παραφυσικών φαινόμενων. Ο συγκεκριμένος ερευνητής λοιπόν πρότεινε το εξής:

Οι παράξενοι επισκέπτες, οι υποτιθέμενοι εκείνοι εξωγήινοι, μας λένε ψέματα. Στην πραγματικότητα είναι εκπρόσωποι μυστηριακών και άγνωστων φυλών έλλογων όντων που μοιράζονται μαζί μας αυτόν τον κόσμο τουλάχιστον για όσο υπάρχουμε ως είδος πάνω στη γη. Ζουν ανάμεσα μας αθέατοι και αόρατοι, εξελίσσονται παράλληλα με εμάς και παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια της ιστορίας στους ανθρώπους ως υπερφυσικά όντα ή εξωγήινοι προκειμένου να μας χειραγωγήσουν και ενδεχομένως να εδραιώσουν την εξουσία τους επάνω μας. Ο ίδιος επινόησε τον όρο cryptoterrestials-κρυπτογήινοι για να τους περιγράψει.

Η παραπάνω θεωρία, ίσως δεν είναι τόσο εξωφρενική όσο μοιάζει εκ πρώτης όψεως. Καταρχήν, αν εξετάσει κανείς τις μυθολογίες και τη λαογραφία όλων των λαών του κόσμου θα ανακαλύψει αναφορές σε μη-ανθρώπινες αλλά έλλογες φυλές όντων οι οποίες είναι προικισμένες με «υπερφυσικές» ικανότητες και που είτε ζουν ανάμεσα στους ανθρώπους είτε σε δικές τους περιοχές όπου καλό είναι να μην εισβάλλει κανείς. Οι σχέσεις τους με την ανθρώπινη φυλή ποικίλουν. Κάποια συνυπάρχουν ειρηνικά μαζί μας, κάποια διατηρούν μαζί μας μια κατάσταση ανήσυχης ανακωχής, κάποια μας βοηθούν σποραδικά ή δέχονται τη δική μας βοήθεια και κάποια δεν διστάζουν να προχωρήσουν σε ανοιχτές εχθροπραξίες αν νιώσουν προσβεβλημένα από μας ή απειλούμενα από την διαρκή μας εξάπλωση. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτών των πεποιθήσεων είναι οι ισχυρισμοί για την ύπαρξη ενός μυστηριακού «μικρού λαού» που κρύβεται από τους ανθρώπους αλλά που παραμένει επικίνδυνος. Οι παραπάνω δοξασίες δεν απαντώνται μόνο στις παραδόσεις των κέλτικων λαών όπως θα νόμιζε ίσως κανείς αλλά και στη λαογραφία των περισσοτέρων λαών του κόσμου. Στην Ελλάδα ας πούμε, οι δοξασίες για καλικάτζαρους και «στοιχεία» επιβιώνουν ακόμα όπως και οι αφηγήσεις για συναντήσεις με αινιγματικές «νεράιδες» οι οποίες δεν διαφέρουν σχεδόν σε τίποτα ως προς την εμφάνιση και τη συμπεριφορά από τις ναϊάδες και τις νηρηίδες των ένδοξων προγόνων μας.

Επιπρόσθετα, κατά τις τελευταίες δεκαετίες, οι ανθρωπολόγοι αποδέχονται πλέον το γεγονός πως η εξέλιξη του ανθρώπου δεν υπήρξε ποτέ γραμμική. Ο σύγχρονος homo sapiens δεν αποτελεί το αποκορύφωμα μιας σειράς βιολογικών ειδών που διαδέχτηκαν το ένα το άλλο σαν τα σκαλοπάτια μιας καλοφτιαγμένης σκάλας. Αντίθετα, γνωρίζουμε πια πολύ καλά πως οι πρόγονοί μας συνυπήρξαν με διάφορες φυλές ανθρωποειδών πλασμάτων με κάποια από τα οποία, όπως για παράδειγμα με τους Νεάντερταλ, υπήρξαν επιμειξίες οι οποίες επιβιώνουν μέχρι σήμερα στο γενετικό μας κώδικα. Αντίθετα, άλλες φυλές ανθρωποειδών πλασμάτων εξοντώθηκαν ή εξαφανίστηκαν ύστερα από την γνωριμία τους με τους ανθρώπους. Ωστόσο, εντύπωση προκαλεί το γεγονός πως μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα, σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες υπήρχαν ισχυρά ριζωμένες πεποιθήσεις ότι τέτοιες κρυφές φυλές ζούσαν ακόμα. Ο συγγραφέας Άρθουρ Μάχεν για παράδειγμα, είχε εμπνευστεί κάποιες από τις καλύτερες ιστορίες του, όπως για παράδειγμα «Τη Νουβέλα της Μαύρης

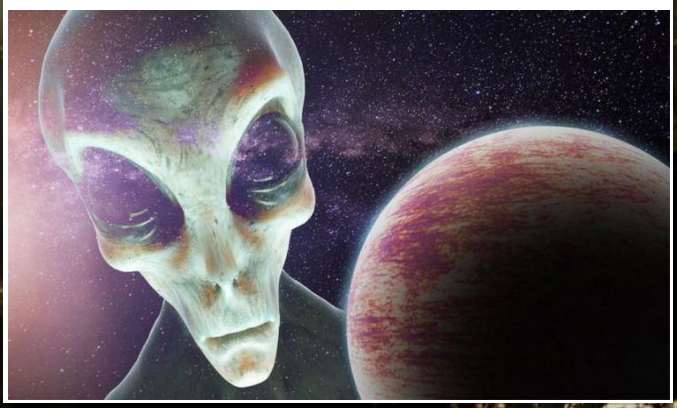

Σφραγίδας,» από αυτές τις παραδόσεις ενώ είναι γνωστό πως ο ίδιος αποτέλεσε μέλος πολλών αποκρυφιστικών ομάδων που ασχολούνταν με τον εσωτερισμό και την κρυφή ιστορία του ανθρώπου και του κόσμου. Σε αυτό το σημείο, αξίζει να προσθέσει κανείς πως αρκετές βασιλικές δυναστείες της Ευρώπης περιβάλλονται από θρύλους σύμφωνα με τους οποίους κατάγονται από επιμειξίες ανθρώπων και μη-ανθρώπινων όντων. Η βασιλική οικογένεια της Μεγάλης Βρετανίας για παράδειγμα, αλλά και του Λουξεμβούργου, υποτίθεται ότι προέρχεται από μια μυστηριώδη οφιοειδή «νεράιδα» που ονομαζόταν Μελουσίνα, μια δοξασία που θυμίζει αρκετά τον αρχαιοελληνικό Κέκροπα, τον ιδρυτή και πρώτο βασιλιά της αρχαίας πόλης των Αθηνών. Στην αρχαία Κίνα αντίστοιχα, οι βασιλικές οικογένειες της απέραντης εκείνης αυτοκρατορίας κατάγονταν από «Δράκους.» Ας μην ξεχνάμε επίσης τα παράξενα στοιχεία που εντοπίζονται πότε-πότε σε χώρες τις Μέσης Ανατολής και της Αιγύπτου και που αφορούν αρχαίους ανθρώπους με μακρόστενα κρανία τα οποία δεν ήταν αποτελέσματα εκούσιων επέμβασης αλλά οφείλονταν σε γενετικά χαρακτηριστικά που με τα σημερινά κριτήρια, τους τοποθετούν σε ένα εξελικτικό κλάδο παραπλήσιο του ανθρώπου.

Μια εξίσου εντυπωσιακή περίπτωση αποτελεί ο Homo floresiensis ή Άνθρωπος του Φλόρες, ένα είδος εξαιρετικά μικρόσωμων ανθρωποειδών πλασμάτων που φαίνεται πως επιβίωσε μέχρι την εποχή που εμφανίστηκε ο homo sapiens. Το συγκεκριμένο είδος ανακαλύφθηκε στο νησί Φλόρες της Ινδονησίας στη μορφή ημι-απολιθωμένου σκελετού ηλικίας 60.000 χρόνων το 2003. Τμήματα από σκελετούς οκτώ άλλων ατόμων, όλα μικροσκοπικά, ανακαλύφθηκαν μαζί με μικροσκοπικά λίθινα εργαλεία. Μάλιστα, οι επιστήμονες που ανακάλυψαν τον Homo floresiensis τον ονόμασαν Χόμπιτ, από την φανταστική φυλή που περιγράφει ο J R R Tolkien στο ομώνυμο έργο του και η οποία έχει σχεδόν το ίδιο ύψος με τον H. floresiensis. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ιθαγενείς κάτοικοι της περιοχής όπου έγινε εκείνη η ανακάλυψη, πίστευαν μέχρι και το τέλος του 19ου αιώνα στην ύπαρξη κάποιων μικροσκοπικών πλασμάτων που ονόμαζαν Έμπου Γκόγκο.

Μια ενδιαφέρουσα πληροφορία που αφορά την φυλή των Νεαντερτάλιων έχει να κάνει με τη δομή του εγκεφάλου τους, ο οποίος, όπως γνωρίζουμε σήμερα, ήταν μεγαλύτερος σε μέγεθος από του σύγχρονου ανθρώπου και είχε διαφορετική δομή, γεγονός που θα πρέπει να είχε ως αποτέλεσμα να αντιλαμβά-

νονται τον κόσμο διαφορετικά από εμάς και να διαθέτουν ικανότητες και ταλέντα που σε εμάς βρίσκονται σε ατροφικό στάδιο. Σύμφωνα με πρόσφατες ανακαλύψεις, το συγκεκριμένο είδος, μόνο απολίτιστο δεν ήταν καθώς βρέθηκε ότι οι Νεαντερτάλιοι χρησιμοποιούσαν μουσικά όργανα, επικοινωνούσαν με κάποιας μορφής προφορική γλώσσα, φρόντιζαν ο ένας τον άλλο, έθαβαν τους νεκρούς τους και τους κάλυπταν με λουλούδια, είχαν επομένως αναπτύξει μια κουλτούρα που χαρακτηριζόταν από τελετουργίες.

Ας κάνουμε τώρα μια τολμηρή υπόθεση. Ας υποθέσουμε ότι κάποιες από εκείνες τις προανθρώπινες φυλές κατάφεραν να επιβιώσουν και να προσαρμοστούν στα κύματα της προελαύνουσας ανθρωπότητας. Ας υποθέσουμε ότι κατάφεραν να κρυφτούν ανάμεσά μας ή να καταφύγουν σε απόμερες γωνιές του κόσμου, μακριά από μας, κρυμμένοι, χρησιμοποιώντας ως όπλα τους δυνάμεις που για μας θεωρούνται υπερφυσικές, όπως για παράδειγμα την ικανότητα της μεταμφίεσης, της ενσωμάτωσης με το περιβάλλον ή της χειραγώγησης της ανθρώπινης αντίληψης. Ας υποθέσουμε επίσης ότι κατάφεραν να εδραιώσουν δίκτυα επικοινωνίας μεταξύ τους και να συνεργαστούν και πως έκτοτε, προσπαθούν ακατάπαυστα να συνυπάρξουν μαζί μας διακριτικά, να διασταυρωθούν με εμάς ή και να κυριαρχήσουν επάνω μας επηρεάζοντας την συλλογική μας αντίληψη. Για να πετύχουν τους στόχους τους θα μπορούσαν να καλλιεργήσουν μύθους που διασφαλίζουν την ύπαρξή τους, για παράδειγμα, με το να εδραιώνουν δοξασίες για «στοιχειωμένα» μέρη που καλό είναι να μην επισκέπτεται κανείς ή, αργότερα, για «αστραν-θρώπους» που έρχονται να μας σώσουν ή να εγκαινιάσουν μια υβριδική φυλή ανθρώπων εξωγήινων που θα κατακτήσει το μέλλον.

Δεν θα έμοιαζαν στα μάτια μας με μυστηριακούς εξωγήινους;

-https://bookshop.org/books/the-cryptoterrestrials-a-meditation-on-indigenous-humanoids-and-the-aliens-among-us/9781933665467
-https://humanorigins.si.edu/evidence/human-fossils/species/homo-floresiensis
https://www.goodreads.com/book/show/406348.M

ΟΤΑΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΓΙΑ ΥΠΑΡΞΗ ΖΩΗΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ
«ΑΛΑΝΘΑΣΤΕΣ» ΘΕΩΡΙΕΣ

Είναι ο άνθρωπος μόνος του στο σύμπαν;
Η εξέλιξη του κόσμου και οι μηχανισμοί
της ζωής, πείθουν όλο και περισσότερο
αστρονόμους και βιολόγους,
για το αντίθετο.

Έρευνα ***ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ***

Η επιστήμη τις τελευταίες δεκαετίες, προσπαθεί να συλλάβει μηνύματα των «συγκατοίκων» μας και να επικοινωνήσει μαζί τους. Κάτι που δεν είναι επιστημονική φαντασία. *«Η ζωή γεννήθηκε τυχαία»*, ισχυριζόταν πριν από μερικές δεκαετίες ο βιολόγος Ζαν Μονό. Και συμπλήρωνε: *«Ο άνθρωπος είναι αναμφισβήτητα μόνος στο διάστημα».* Ο Πασκάλ, μερικούς αιώνες νωρίτερα, ένοιωθε δέος εμπρός «στην αιώνια σιωπή του αχανούς σύμπαντος». Όμως τα πράγματα έχουν πλέον αλλάξει. Σε όλα τα συνέδρια βιοαστρονομίας δεν υπάρχει πλέον ούτε ένας σύνεδρος που να αμφισβητεί την ύπαρξη ζωής πολλές εκατοντάδες έτη φωτός μακριά από εμάς, σε κάποιον άλλον πλανήτη που περιστρέφεται γύρω από έναν ήλιο σαν τον δικό μας. Ο επιστημονικός κόσμος δεν αμφιβάλλει πλέον ότι η ζωή είναι φυσική συνέπεια της εξελίξεως του Σύμπαντος. Η θεωρία του «Big Bang», της κολοσσιαίας εκρήξεως, που ήταν η αιτία της δημιουργίας του κόσμου πριν από 15 δισεκατομμύρια χρόνια, το επιβεβαιώνει. Τότε σχηματίστηκαν τα πρώτα σωματίδια ύλης που συναθροίστηκαν σε άτομα, άστρα, πλανήτες και στη συνέχεια σε μόρια και κύτταρα, τα οποία οδήγησαν στο σχηματισμό των πρώτων έμβιων όντων. Η απόδειξη για τον καθολικό χαρακτήρα αυτής της διαδικασίας πηγάζει από το γεγονός ότι ο άνθρακας, το οξυγόνο, το υδρογόνο και το άζωτο βρίσκονται σε κάθε σημείο του διαστήματος. Τα απλά αυτά στοιχεία συνέρχονται κάτω από την επίδραση υπεριωδών ακτίνων και γεννούν σύνθετα οργανικά μόρια, τα απαραίτητα στοιχεία της ζωής που απαντούν στον ενδιάμεσο χώρο μεταξύ των πλανητών, στον πυρήνα των κομητών, στην καρδιά των μετεωριτών και στην ατμόσφαιρα των ίδιων των ουράνιων σωμάτων. Ένα παράδειγμα είναι ο μετεωρίτης του Μέρτσισον που έπεσε στην Αυστραλία. Ο εν λόγω αστεροειδής «έστειλε» ένα τμήμα του στη Γη στις 28 Σεπτεμβρίου του 1969, έναν μετεωρίτη ο οποίος προσγειώθηκε στη Βικτόρια της Αυστραλίας, και αποτελεί «δείγμα» του πώς ήταν το ηλιακό μας σύστημα κατά τον σχηματισμό του Ήλιου πριν από 4,6 δισ. χρόνια. Ο μετεωρίτης του Μέρτσισον εξελίχθηκε αμέσως σε ένα από τα δημοφιλέστερα αντικείμενα μελέτης επειδή τα περισσότερα κομμάτια του, συνολικά περίπου 100 κιλά υλικού, συνελέγησαν πολύ γρήγορα με αποτέλεσμα να μην «μολυνθούν» ιδιαίτερα από γήινα συστατικά. Αν και στο παρελθόν κάποιες αναλύσεις του είχαν αμφισβητηθεί, πρόσφατες μετρήσεις με πιο εξελιγμένα όργανα έδειξαν ότι περιέχει πληθώρα «πολύτιμων» για τις επιστημονικές έρευνες υλικών, με πρώτα τα αμινοξέα και κάποια άλλα «συστατικά» που βρίσκονται στο γενετικό μας υλικό. Περιείχε 55 αμινοξέα από τα οποία τα 8 ανήκουν στη σύνθεση των ανθρώπινων πρωτεϊνών. Οι αρχές της ζωής λοιπόν, βρίσκονται ελεύθερες στο διάστημα ψάχνοντας για τον κατάλληλο «τόπο» που θα τους επιτρέψει να ενεργοποιηθούν. Τα πράγματα βέβαια δεν είναι τόσο απλά. Μπορεί να υπάρχουν εκατοντάδες δισεκατομμύρια άστρα στον γαλαξία μας, δεν έχουμε όμως ακόμα εντοπίσει κανένα πλανητικό σύστημα σαν το δικό μας. Ωστόσο γνωρίζουμε σήμερα πως ο σχηματισμός ενός πλανητικού συστήματος δεν είναι κανένα εξαιρετικό φαινόμενο. Κατάλοιπα αερίων συμπυκνώνονται σε κόκκους σκόνης και με τη βοήθεια της βαρύτητας εξελίσσονται σε σκοτεινούς «συντρόφους» των άγνωστων ήλιων. Για παράδειγμα, πριν από λίγα χρόνια, ένας πλατύς δίσκος από σκόνη εντοπίστηκε γύρω από το άστρο Βήτα Πέκτορις. Ο Βήτα Πέκτορις είναι ένα πλανητικό σύστημα σε εξέλιξη, 63,4 έτη φωτός μακριά, ηλικίας μόλις 20 έως 26 εκατομμυρίων ετών. Παραμένει βέβαια το γεγονός πως κανείς δεν μπόρεσε ακόμα να απομονώσει τέτοιους πλανήτες με το τηλεσκόπιο του. Και ο λόγος είναι ότι η λάμψη του ήλιου τους, τους κρύβει: ένα αστραποβόλο φως τους κρατάει στην αφάνεια. Έτσι ο μόνος τρόπος να τους εντοπίσουμε είναι να υπολογίσουμε τις ταλαντώσεις της τροχιάς του ήλιου, δηλαδή τις αλλαγές στη φαινομενική ταχύτητα του άστρου. Για να υπάρξει όμως ζωή πρέπει να υπάρξει και μια απαραίτητη συνθήκη. Η ζωή είναι εύθραυστη, ευαίσθητη. Για να μπορέσει να γεννηθεί χρειάζεται νερό και μια αρχική φιλική ατμόσφαιρά. Δηλαδή, η κατάλληλη θερμοκρασία και το κατάλληλο κλίμα. Η θερμοκρασία πρέπει να κυμαίνεται ανάμεσα στους 0ο και στους 100ο Κελσίου. Έτσι αν η Γη βρισκόταν ελάχιστα πιο κοντά στον Ήλιο, δεν θα μπορούσε να υπάρξει ζωή, γιατί η θερμοκρασία θα ήταν υπερβολική υψηλή. Αντίστοιχα, αν βρισκόταν λίγο πιο μακριά θα ήταν ένα παγωμένο άστρο, όπως οι δορυφόροι του Δία. Σύμφωνα πάντως με τα πρότυπα της NASA, ο Άρης και η Αφροδίτη βρίσκονται στην

προνομιούχο ζώνη, όπου θα μπορούσε να αναπτυχθεί ζωή. Ωστόσο, ο πρώτος πάγωσε πολύ γρήγορα, ενώ η δεύτερη έπεσε θύμα του «φαινομένου του θερμοκηπίου». Για να μπορέσουν να κατανοήσουν τους μηχανισμούς που οδηγούν στην εμφάνιση της ζωής, οι «εξωβιολόγοι», οι επιστήμονες δηλαδή που μελετούν τα μόρια που είναι απαραίτητα για την ύπαρξη ζωής, συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον τους σε κόσμους που μοιάζουν πολύ με την Γη, αλλά είναι σήμερα έρημοι. Τέτοια είναι η περίπτωση του Άρη και του Τιτάνα που προσελκύουν την προσοχή τους. Όταν ο πλανήτης μας ανέπτυσσε τα πρώτα του ίχνη ζωής, πριν 3,5 εκατομμύρια χρόνια, ο Άρης έβριθε από ζωή – ίσως μάλιστα και να σώζονται ακόμα στο έδαφος του ορυκτά κατάλοιπα πρώιμων οργανισμών. Την απάντηση θα την έχουμε πολύ σύντομα. Στον Τιτάνα από την άλλη, τον γιγαντιαίο δορυφόρο του Κρόνου, θα μπορούσε να υπάρχει κάποια πρωτογενής μορφή ζωής, αφού η ατμόσφαιρα του περιέχει μεθάνιο, όπως κατά πάσα πιθανότητα και η ατμόσφαιρα της Γης των πρώτων χρόνων. Ανάλογο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι κομήτες και οι μετεωρίτες. Πιστεύεται πως στην πορεία τους μπορεί να γονιμοποίησαν με χημικά συστατικά άλλους πλανήτες. Ποια μορφή όμως να έχουν άραγε τα όντα αυτά με τα οποία συγκατοικούμε στο σύμπαν; Λίγο διαφορετική να ήταν η Γη, αν για παράδειγμα είχε πιο ασθενική βαρύτητα, ο άνθρωπος θα ζούσε με λαιμό καμηλοπάρδαλης και τα άκρα ενός καγκουρό. Στην αντίθετη περίπτωση, αν η βαρύτητα ήταν πιο ισχυρή, οι άνθρωποι θα έμοιαζαν με ερπετά και θα είχαν παχύ λαιμό. Ωστόσο, ορισμένοι πιστεύουν ότι υπάρχουν κοινά στοιχεία ανάμεσα στους κατοίκους του σύμπαντος. Αφού οι νόμοι της Φυσικής ισχύουν για όλο το σύμπαν, είναι λογικό να συμβαίνει το ίδιο και με την εξέλιξη της ζώσης και σκεπτόμενης ύλης. Αν υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής μεταξύ των κοινωνιών που βρίσκονται στο διάστημα, τότε θα πρέπει να υπάρχει και κάποιος τρόπος για να έρθουμε σε επαφή μαζί τους. Σε ποιο όμως μέρος, και πως να τις αναζητήσουμε; Έχει νόημα να στέλνουμε δορυφόρους σε αναζήτηση τους, όταν το ταξίδι τους διαρκεί εκατοντάδες χρόνια και στοιχίζει μυθικά ποσά; Έχει νόημα να στέλνουμε «μηνύματα» στο σύμπαν ελπίζοντας πως μία μέρα τα διαστημικά μας αδέρφια θα το λάβουν; Στις 2 Μαρτίου 1972, ο δορυφόρος «Pioneer

10» – δηλ. Πρωτοπόρος, ανέλαβε να μεταφέρει στο διάστημα ένα είδος «επισκεπτηρίου» της Γης. Μερικά χρόνια αργότερα, τα διαστημόπλοια Βόγιατζερ 1 και 2, μετέφεραν ένα δίσκο με εικόνες από τη ζωή στη Γη και ένα μαγνητόφωνο με ήχους του πλανήτη μας. Το φορτίο αυτό θα χρειαστεί 40.000 χρόνια για να ξεφύγει από το ηλιακό σύστημα και να φθάσει στο πλησιέστερο αστέρι – ήλιο, που ίσως κρύβει πλανήτες. Τέλος, στις 16 Νοεμβρίου 1974, το πρώην ραδιοτηλεσκόπιο του Αρεσίμπο στο Πόρτο Ρίκο, το μεγαλύτερο στην εποχή του στον κόσμο, έστειλε ένα σήμα στο άγνωστο. Το σήμα αυτό περιλάμβανε τους αριθμούς από το 0 έως το 10, το ατομικό βάρος ορισμένων βασικών στοιχείων, τον τύπο των συστατικών του DNA, τον πληθυσμό της Γης, το μέσο ύψος του ανθρώπου και τις διαστάσεις του πλανητικού μας συστήματος. Το μήνυμα αυτό κινείται από τότε στο διάστημα σαν μποτίλια στο πέλαγος. Υπάρχει όμως κι ένα άλλο είδος μηνύματος που εκπέμπουμε άθελα μας. Εδώ και δεκαετίες ο πλανήτης μας περιβάλλεται από μία μοναδική ραδιοηλεκτρική ενέργεια, που την απαρτίζουν τα κύματα που εκπέμπουν οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα, καθώς και τα σήματα των ραντάρ. Εάν μία ανεπτυγμένη κοινωνία έχει στρέψει τα όργανα της προς εμάς, θα πρέπει να μας έχει ακούσει και ίσως προσπαθεί ήδη να μας κάνει κάποιο σινιάλο. Ωστόσο, κανείς από τους βιοαστρονόμους δεν πιστεύει στην ύπαρξη των ΑΤΙΑ. Αρνούνται να δεχθούν πως όντα που θα έμπαιναν στον κόπο να ταξιδέψουν εκατοντάδες χρόνια με την ταχύτητα του φωτός για να μας πλησιάσουν, θα αρκούνταν σε στιγμιαίες επισκέψεις. Το πιθανότερο είναι ότι οι εξωγήινοι μας στέλνουν τα δικά τους μηνύματα, αλλά δεν ξέρουμε ακόμα πως να τα λάβουμε. Τα μηνύματα μας θα κάνουν αιώνες για να φτάσουν στον προορισμό τους. Ο διάλογος ίσως αποδειχτεί αδύνατος. Ακόμα όμως κι αν δεν κατορθώσουμε να αποκρυπτογραφήσουμε το μήνυμα που ίσως λάβουμε, είναι βέβαιο πως ένα τέτοιο συμβάν θα μας αναστατώσει. Όπως πολύ σωστά έχει παρατηρήσει ο Εμμανουέλ Νταβού: *«Το σύμπαν, όπως το φανταζόμαστε σήμερα, γεμάτο με διαβολικές μηχανές, μας προκαλεί τεράστια αγωνία. Δεν υπάρχει όμως αμφιβολία πως η εικόνα αυτή θα ήταν πιο ήπια αν ξέραμε πως κάπου στο γαλαξία μας βρίσκεται ένας ακόμα πλανήτης σπαρμένος με λουλούδια».*

ΣΤΟ «ΚΥΝΗΓΙ» ΤΩΝ UFO ΚΑΙ Η NASA: ΤΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Η NASA ανέθεσε σε μια ομάδα έρευνας να αρχίσει νωρίς το φθινόπωρο τη μελέτη «αγνώστων εναερίων φαινομένων» (UAP-unidentified aerial phenomena όπως αποκαλούνται πλέον τα UFO- ΑΤΙΑ). Δουλειά της ομάδας είναι να αναζητήσει εξηγήσεις γεγονότων/φαινομένων στον ουρανό που δεν μπορούν να ερμηνευτούν ως αεροσκάφη ή γνωστά φυσικά φαινόμενα. Η έρευνα αυτή θα εστιάσει στην ταυτοποίηση διαθέσιμων δεδομένων, τους καλύτερους τρόπους συλλογής δεδομένων στο μέλλον και το πώς η NASA θα μπορεί να χρησιμοποιεί αυτά τα δεδομένα για την πρόοδο της επιστημονικής κατανόησης και γνώσης ως προς τα UAP. Ο περιορισμένος αριθμός παρατηρήσεων UAP αυτή τη στιγμή κάνει δύσκολη την εξαγωγή επιστημονικών συμπερασμάτων για τη φύση αυτών των γεγονότων. Τα άγνωστα φαινόμενα στην ατμόσφαιρα παρουσιάζουν ενδιαφέρον τόσο από άποψης εθνικής ασφαλείας όσο και ασφαλείας στον αέρα. Το να εξακριβωθεί ποια από αυτά οφείλονται σε φυσικά φαινόμενα αποτελεί σημαντικό βήμα στην αναγνώριση ή διαχείριση/αντιμετώπισή τους, ειδικά όσον αφορά στην ασφάλεια των πτήσεων. «Δεν υπάρχουν στοιχεία πως τα UAP είναι εξωγήινης προέλευσης» τονίζεται στη σχετική ανάρτηση στην ιστοσελίδα της NASA. «Η NASA πιστεύει πως τα εργαλεία επιστημονικής ανακάλυψης είναι ισχυρά και εφαρμόζονται και εδώ» είπε ο Τόμας Ζούρμπουχεν, υποδιευθυντής της NASA αρμόδιος για θέματα επιστήμης στα κεντρικά της υπηρεσίας στην Ουάσινγκτον. «Έχουμε πρόσβαση σε ένα μεγάλο εύρος παρατηρήσεων της Γης από το Διάστημα- και αυτό είναι το ζωτικό κομμάτι της επιστημονικής έρευνας. Έχουμε τα εργαλεία και την ομάδα που μπορεί να μας βοηθήσει να βελτιώσουμε την κατανόηση που έχουμε για το άγνωστο. Αυτός είναι ο ορισμός της επιστήμης. Αυτό κάνουμε». Σημειώνεται πως δεν εντάσσεται στο πλαίσιο της Unidentified Aerial Phenomena Task Force του αμερικανικού Πενταγώνου ή τον διάδοχό της, το Airborne Object Identification and Management Synchronization Group. Η έρευνα αναμένεται να χρειαστεί εννιά μήνες για να ολοκληρωθεί.

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1954
ΤΟΠΟΣ:ΜΠΡΙΓΕΡ, ΓΑΛΛΙΑ
ΞΡΑ:ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΜΑΡΤΥΡΑΣ:ΡΟΖΕΡ ΜΟΥΖΟΛ,
ΖΙΛΜΠΕΡ ΝΤΟΡΙΝΤΑΝΤ

Μια εξαιρετικά στενή επαφή

Την άνοιξη του 1954 , ένα πελώριο σκάφος εμφανίστηκε πολύ κοντά στην πόλη Μπριγιέρ, της βορειοανατολικής Γαλλίας. Το συμβάν έλαβε χώρα ένα απόγευμα προς το τέλος Απριλίου, σε μια αραιοκατοικημένη δασώδη περιοχή στο Μπουά ντε Σαμπ. Ο Ροζέρ Μουζόλ και ο Ζιλμπέρ Ντοριντάντ έκοβαν ξύλα όταν ξαφνικά άκουσαν έναν δυνατό θόρυβο «σαν τον ήχο ενός τρένου που περνούσε πάνω από μια μεταλλική γέφυρα» και μετά σιωπή. Ύστερα εμφανίστηκαν τρία πελώρια αντικείμενα σε σχήμα πούρου. «Δύο προσπέρασαν εντελώς αθόρυβα, αλλά το τρίτο, εξίσου αθόρυβα, χαμήλωσε αργά πάνω από το ξέφωτο όπου βρίσκονταν οι δύο άντρες». Η επιφάνεια του ήταν πολύ λεία, χωρίς καμιά προεξοχή, είχε μεταλλική όψη και γκρίζο χρώμα. Το μέγεθος του ήταν πραγματικά τεράστιο. Ο Μουζόλ το υπολόγισε στα 200 περίπου μέτρα μήκος και στα 80 ή 100 πλάτος, το ίδιο ή κάπως λιγότερο ύψος. Το τεράστιο σκάφος σταμάτησε λίγα εκατοστά πριν το κάτω μέρος του ακουμπήσει στο έδαφος. Τρομοκρατημένος, ο Ντορινταντ το έβαλε στα πόδια και δεν επέστρεψε ποτέ ξανά σε εκείνο το σημείο του δάσους.

Ο Μουζόλ, ωστόσο, πεισμένος πως ήταν ένα απλό αερόστατο, προχώρησε με θάρρος μπροστά μέχρι που βρέθηκε ακριβώς από κάτω του. Ύστερα άπλωσε το χέρι και άγγιξε το σκάφος, το οποίο ένιωσε κάτω από την παλάμη του λείο και παγερό σαν ατσάλι. Για να δει τι θα συνέβαινε, χτύπησε το σκάφος με το πλατύ μέρος του τσεκουριού του. Αυτό έβγαλε έναν υπόκωφο ήχο «σαν αυτόν που ακούς όταν χτυπήσεις ένα μεγάλο κομμάτι ατσαλιού», αλλά την ίδια στιγμή ο Μουζόλ εκτινάχθηκε κάπου έξι μέτρα πίσω. Έχοντας βρεθεί ανάσκελα κοντά στη βάση ενός βράχου, ο Μουζόλ ανακάλυψε πως δεν μπορούσε να κινηθεί. Δεν τον είχε πετάξει πίσω κάποιο ρεύμα ή κάτι παρόμοιο, μα κάτι εντελώς άγνωστο γι' αυτόν, κάτι που είχε φανεί να επενεργεί ομοιόμορφα σε κάθε εκατοστό του κορμιού του. Καθώς ήταν πεσμένος εκεί, συνειδητοποίησε πως αυτό που τον κρατούσε ακίνητο ήταν το ίδιο το σκάφος. Το τεράστιο σκάφος παρέμεινε στην ίδια θέση για μερικά λεπτά, σχεδόν κλείνοντας εντελώς τον οπτικό ορίζοντα του Μουζόλ, και στη συνέχεια πήρε ύψος και εξαφανίστηκε. Ευτυχώς ο Μουζόλ δεν είχε καμία παρενέργεια από αυτή την εξαιρετικά στενή επαφή του.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

Ο διάσημος φυσικός Δρ. Πετί μιλάει για τα U.F.O.

«Ναι! Οι εξωγήϊνοι μας έχουν επισκεφθεί!»

Υπάρχουν τά U.F.O. ἡ Α.Τ.Ι.Α. ('Αγνώστου Ταυτότητας 'Ιπτάμενα 'Αντικείμενα), ὅπως ἔχουν... ἐξελληνισθεῖ; Ὅπως καὶ νάναι, δημιουργοῦν ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθεῖ μὲ καθαρὰ ἐπιστημονικὸ πνεῦμα, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ προκαταλήψεις. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀπορρίπτουμε *a PRIORI*, τὴν ὑπόθεση τῆς ὕπαρξης ἐξωγήϊνων. Τουλάχιστον αὐτὸ ἰσχυρίζεται ὁ διάσημος καθηγητὴς Ζὰν-Πιὲρ Πετί, φυσικὸς στὸ Κέντρο Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν τῆς Γαλλίας καὶ εἰδικὸς στὴ μηχανικὴ τῶν ὑγρῶν.

● Ἄφησαν ἰχνη

Ο διάσημος φυσικός Δρ. Πετί μιλάει για τα UFO «Ναι! Οι εξωγήινοι μας έχουν επισκεφτεί!»

Υπάρχουν τα UFO η ΑΤΙΑ, όπως έχουν εξελληνισθεί; Όπως και να' ναι, δημιουργούν ένα σοβαρό πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπισθεί με καθαρά επιστημονικό πνεύμα, απαλλαγμένο από προκαταλήψεις. Δεν μπορούμε να απορρίπτουμε a priori, την υπόθεση της ύπαρξης εξωγήινων. Τουλάχιστον αυτό ισχυρίζεται ι διάσημος καθηγητής Ζαν Πιέρ Πετί, φυσικός στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών της Γαλλίας και ειδικός στην μηχανή των υγρών. Ο καθηγητής Πετί έχει κάθε λόγο να πιστεύει ότι τη γη την επισκέπτονται πράγματι εξωγήινοι με ιπτάμενους δίσκους. Είναι ο ίδιος, εφευρέτης ενός ιπτάμενου δίσκου... πολύ πραγματικού, που περνάει το φράγμα του ήχου, χωρίς «μπανγκ», χάρη σε ένα σύστημα που εξουδετερώνει τα κύματα προσκρούσεως. Αλλά και τα ΑΤΙΑ μετακινούνται με υπερηχητικές ταχύτητες και χωρίς θόρυβο. Επομένως; Επομένως ο καθηγητής Πετί, έχει και κάθε λόγο να ζητάει – όπως και το έκανε τις προάλλες από την Γαλλική τηλεόραση – τη σύσταση μιας επιστημονικής επιτροπής, που να αρχίσει εμπεριστατωμένες έρευνες σ' αυτό τον τομέα. «Προσωπικά πιστεύω», λέει ο καθηγητής, «ότι τα ΑΤΙΑ, αποτελούν ένα σοβαρότατο πρόβλημα. Ωστόσο έχουν μία πολύ κακή φήμη στους επιστημονικούς κύκλους. Είναι ένα θέμα που μονοπώλησαν για περισσότερα από τριάντα χρόνια οι «έμποροι» και οι «μάγοι». Και σε αυτό οφείλεται η προκατάληψη εναντίον τους. Πολλοί λίγοι επιστήμονες επομένως, επιχείρησαν να απαντήσουν σ' αυτά τα παραπλανητικά ερωτήματα». Σύμφωνα με τον Πετί: «Τυχαίνει να εργάζομαι σ' ένα τομέα που μπορεί να έχει κάποια σχέση με το φαινόμενο των ΑΤΙΑ. Είμαι μηχανικός των υγρών και πριν από δέκα χρόνια ενδιαφέρθηκα για το πρόβλημα της ηλεκτρομαγνητικής προώθησης. Αναρωτήθηκα αν μπορούσαμε να κατασκευάσουμε μία ιπτάμενη μηχανή που να κινείται με υπερηχητική ταχύτητα, χωρίς να κάνει κύματα προσκρούσεως, χωρίς θόρυβο. Φαντάσθηκα λοιπόν ένα μηχάνημα που προωθείτε στον αέρα με ελάχιστα ορθόδοξο τρόπο, μια και «ρουφάει» οτιδήποτε βρίσκεται μπροστά του, με τη βοήθεια ενός πεδίου ηλεκτρομαγνητικών δυνάμεων και χωρίς κύματα προσκρούσεως. Ακριβώς σαν τους ιπτάμενους δίσκους όπως τους έχουν περιγράψει οι πολυάριθμοι μάρτυρες». **ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Δεκεμβρίου 1984**

Αποκαλύψεις για 12 περιπτώσεις UFO – ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 28 Απριλίου 1998

Η RAF θα δώσει στη δημοσιότητα μέρος των φακέλων της για ΑΤΙΑ

Αποκαλύψεις για 12 περιπτώσεις UFO

Η RAF, η Βασιλική Πολεμική Αεροπορία της Μ. Βρετανίας, ανακοίνωσε χθες ότι τον ερχόμενο Ιούνιο σκοπεύει να αποκαλύψει ένα μέρος των Βρετανικών X-Files της που αφορούν εμφανίσεις UFO στην Βρετανία. Τα στοιχεία που έχει συγκεντρώσει η Πολεμική Αεροπορία και τεκμηριώνονται από τα καταγραμμένες ενδείξεις των ραντάρ, φωτογραφίες και βιντεοκασέτες είναι απόρρητα, γιατί οι Βρετανικές αρχές φοβούνται ότι αν αποκαλυφθούν θα αποκαλύψουν και τις δυνατότητες των Βρετανικών ραντάρ. Παρ' όλα αυτά η RAF επέλεξε δώδεκα από τις πλέον θεαματικές εμφανίσεις UFO από τα αρχεία της, τις οποίες και θα παρουσιάσει στο Διαστημικό Συμπόσιο που οργανώνεται στις αρχές Ιουνίου στο κολέγιο Κράνγουελ. Οι άνθρωποι της Πολεμικής Αεροπορίας είναι βέβαιοι ότι οι περιπτώσεις UFO που έχουν καταγραφεί είναι ιπτάμενοι δίσκοι, καθώς αλλάζουν σχήμα και χρώμα και ταξιδεύουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Χαρακτηριστικά δε ανέφεραν χθες την περίπτωση ενός τεράστιου UFO που εντόπισαν πρόσφατα τα Βρετανικά ραντάρ, ανοικτά των ακτών της Βρετανίας, το οποίο ακολουθούσε πορεία ζιγκ ζαγκ και ταξίδευε 33 φορές γρηγορότερα από την ταχύτητα του ήχου, με 24.000 μίλια την ώρα! Το ίδιο UFO εντόπισε και η Ολλανδική αεροπορία με τα ραντάρ της, αλλά παρόλο που προσπάθησε να τα αναχαιτίσει με F-16 δεν τα κατάφερε, γιατί τα πολεμικά αεροσκάφη δεν μπορούσαν να το φτάσουν. Εκπρόσωπος της RAF απέκλεισε το ενδεχόμενο να πρόκειται για κάποιο νέου τύπο αεροσκάφος. «Πρόκειται για ένα είδος προηγμένου αεροσκάφους, το οποίο ούτε εμείς, ούτε κανένας άλλος λαός έχει ακόμη τις τεχνικές γνώσεις να το κατασκευάσει».

Πιλότος υποστηρίζει ότι ενώ βρισκόταν εν πτήσει παρουσιάστηκε μπροστά του ένα Α.Τ.Ι.Α.

Δανία: Συνάντηση στον αέρα με UFO

Δανία: Συνάντηση στον αέρα με UFO – ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 29 Απριλίου 1999

Ένα Βρετανικό αεροσκάφος που εκτελούσε πτήση τσάρτερ είχε μια απρόσμενη συνάντηση με ένα ΑΤΙΑ προς μεγάλη έκπληξη του πιλότου, ανοιχτά των ακτών της Δανίας. Το περιστατικό που ανακοινώθηκε και στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας της Βρετανίας, επιβεβαιώθηκε και από τους πιλότους τριών ακόμη αεροσκαφών, που πετούσαν την ίδια στιγμή σε κοντινές αποστάσεις. Σύμφωνα με την επίσημη αναφορά του πιλότου, η πτήση Bae146 της αεροπορικής εταιρίας "Debonair", είχε ξεκινήσει από το Λίνκοπινγκ της Σουηδίας με προορισμό το Βρετανικό αεροδρόμιο του Χάμπερσαιντ. Το τεράστιο κυλινδρικό αντικείμενο είχε το μέγεθος ενός πολεμικού πλοίου, έγινε ορατό σαν ένα εξαιρετικά φωτεινό αντικείμενο στον ουρανό, ενώ το αεροσκάφος πετούσε σε ύψος 28.000 ποδών, σε απόσταση 58 μιλίων από τις ακτές της Δανίας. Ο πιλότος και το πλήρωμα του αεροσκάφους αντελήφθησαν την παρουσία του, αφού πρώτα τράβηξε την προσοχή τους ένα λευκό – κόκκινο φως που έμοιαζε να βγαίνει κάτω από το αεροσκάφος τους. Αμέσως μετά το ΑΤΑ βρέθηκε στο πλάι τους για μερικά λεπτά, ενώ στη συνέχεια ανέπτυξε ιλιγγιώδη ταχύτητα κι εξαφανίστηκε. Τόσο ο πιλότος του Βρετανικού αεροσκάφους όσο κι οι τρεις άλλοι πιλότοι, ανέφεραν την παρουσία του ΑΤΙΑ στον πλησιέστερο πύργο ελέγχου, ο οποίος και τους επιβεβαίωσε ότι δεν πετούσαν άλλα αεροσκάφη στην περιοχή. Σύμφωνα με την CAA, η παρουσία του ΑΤΙΑ επιβεβαιώθηκε και από ένα στρατιωτικό ραντάρ, σε αεροπορική βάση του Γιορκσάιρ, όταν έφθασε στον Βρετανικό εναέριο χώρο.

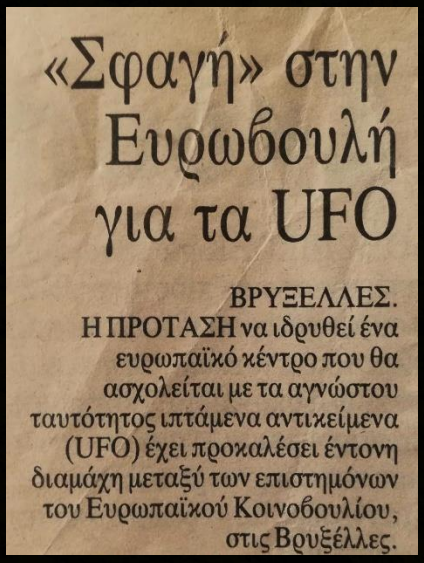

«Σφαγή» στην Ευρωβουλή για τα UFO

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. Η ΠΡΟΤΑΣΗ να ιδρυθεί ένα ευρωπαϊκό κέντρο που θα ασχολείται με τα αγνώστου ταυτότητος ιπτάμενα αντικείμενα (UFO) έχει προκαλέσει έντονη διαμάχη μεταξύ των επιστημόνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στις Βρυξέλλες.

Σφαγή στην Ευρωβουλή για τα UFO - ΤΑ ΝΕΑ 19 Φεβρουαρίου 1993

Η πρόταση να ιδρυθεί ένα ευρωπαϊκό κέντρο που θα ασχολείται με τα αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα έχει προκαλέσει έντονη διαμάχη μεταξύ των επιστημόνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στις Βρυξέλλες. Ο Ιταλός σοσιαλιστής ευρωβουλευτής και εξέχων φυσικός, Τούλιο Ρέτζ, υπέβαλε στο Ευρωκοινοβούλιο έκθεση με την οποία ζητεί τη δημιουργία ενός κέντρου πληροφόρησης για τα UFO. Ο βουλευτής που μίλησε με πολλούς πιλότους και με υπεύθυνους αεροπορικών εταιριών όλων των μελών τη ΕΟΚ, είπε ότι προσωπικά δεν πιστεύει πως υπάρχουν μικρά πράσινα ανθρωπάκια που κάνουν επισκέψεις στους πλανήτες με διαστημόπλοια. Πολλοί άνθρωποι όμως πιστεύουν. Ένα ευρωπαϊκό κέντρο σαν εκείνο που υπάρχει στην Τουλούζ θα συνέβαλε στον έλεγχο των φημών που κυκλοφορούν κάθε τόσο και θα ερευνούσε την ύπαρξη και τη φύση σπάνιων μετεωρολογικών φαινομένων.

Μυστηριώδες σφύριγμα αναστατώνει εν χωρίων – Η χωροφυλακή πυροβολεί ματαίως στον «στοιχειωμένο αγρό» 16 Ιουνίου 1960, ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΣΤΟ ΚΡΥΦΟΒΟΥΝΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μυστηριῶδες σφύριγμα ἀναστατώνει ἕν χωρίον

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ ΜΑΤΑΙΩΣ ΣΤΟΝ «ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΑΓΡΟ»

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΥ ΕΡΠΕΤΟΥ;

Από ημερών ένα ολόκληρο χωριό, το Κρυφοβούνι Ιωαννίνων, βρίσκεται σε αναστάτωση λόγω ενός μυστηριώδους και διαπεραστικού σφυρίγματος που ακούγεται κάθε νύχτα σε όλη την περιφέρεια. Οι κάτοικοι μετέβησαν επανειλημμένος εις τον αγρό, εκ του οποίου προέρχεται το σφύριγμα αυτό, αλλά δεν κατάφεραν να διευκρινίσουν περί τίνος επρόκειτο. Αντελήφθησαν μόνο ένα παράξενο κυματισμό των φυτών της σικάλεως, με την οποία είναι σπαρμένος ο αγρός και έσπευσαν να τραπούν σε φυγή υποθέτοντας ότι εκεί ήταν κρυμμένο μεγάλο αγρίμι ή ερπετό. Κατόπιν τούτου, ειδοποιήθηκε ο πλησιέστερος σταθμός χωροφυλακής, άνδρες του οποίου μετέβησαν με τα όπλα τους εις τον εν λόγω αγρό, και παρουσία όλων των κατοίκων επυροβόλησαν πολλάκις προς την κατεύθυνση όπου υποτίθεται ότι ήτο το άγνωστο ον. Οι πυροβολισμοί όμως ουδέν αποτέλεσμα έφερον και ούτως οι κάτοικοι καθησύχασαν πεισθέντες ότι τα περί «θεριού» και «στοιχειού» ήταν αποκυήματα της φαντασίας γυναικών. Την ίδια νύχτα όμως το διαπεραστικό και ανατριχιαστικό σφύριγμα επαναλήφθει. Μερικοί χωροφύλακες διανυκτέρευσαν στον «στοιχειωμένο» αγρό, αλλά λόγω του σκότους δεν μπόρεσαν να ανακαλύψουν το μυστηριώδες ζώων. Εν τω μεταξύ, όλοι οι κάτοικοι λέγουν ότι ακούν το σφύριγμα και η λαϊκή φαντασία οργιάζει. Το πιθανότερο είναι ότι πρόκειται περί γιγαντιαίου ερπετού. Το γεγονός πάντως είναι ότι οι κάτοικοι του Κρυφοβουνίου εξακολουθούν να είναι πανικόβλητοι και ο κάτοχος του αγρού όπου ακούγεται το σφύριγμα λέγει, ότι θα τον αφήσει αθέριστο.

Ο στρατός των φαντασμάτων που εμφανίζεται κάθε άνοιξιν εναερίως εις μίαν ακτήν της Κρήτης – ΕΣΤΙΑ, 23 Μαΐου 1930, ΑΚΡΟΠΟΛΗ, 1 Ιουνίου 1930

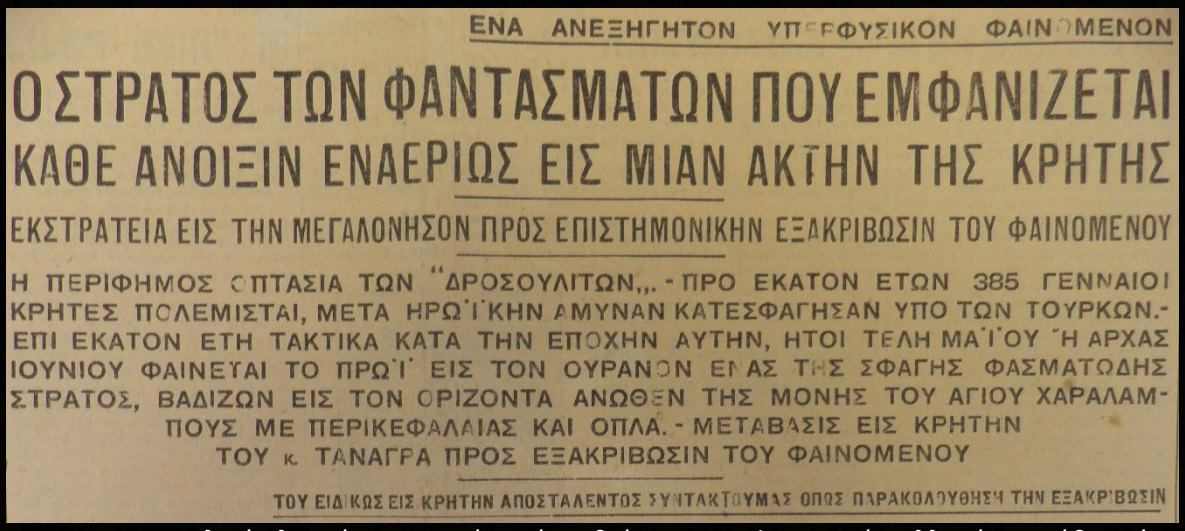

ΕΝΑ ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΝ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΟΙΞΙΝ ΕΝΑΕΡΙΩΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΝ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΩΝ "ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΩΝ,,. - ΠΡΟ ΕΚΑΤΟΝ ΕΤΩΝ 385 ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ, ΜΕΤΑ ΗΡΩΪΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ ΚΑΤΕΣΦΑΓΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ.- ΕΠΙ ΕΚΑΤΟΝ ΕΤΗ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΑΥΤΗΝ, ΗΤΟΙ ΤΕΛΗ ΜΑΪΟΥ Ή ΑΡΧΑΣ ΙΟΥΝΙΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΕΝΑΣ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ ΦΑΣΜΑΤΩΔΗΣ ΣΤΡΑΤΟΣ, ΒΑΔΙΖΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΑ ΑΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΜΕ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΛΑ. - ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΤΟΥ κ. ΤΑΝΑΓΡΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΩΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥΜΑΣ ΟΠΩΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ

Στην νοτιοανατολική πλευρά του νομού Χανίων, βρίσκεται το Φραγκοκάστελλο, όπου κάθε χρόνο από τις 31 του Μάη και για μια εβδομάδα, οι θρυλικοί Δροσουλίτες ξεκινούν την πορεία τους από την ανατολή και κινούνται προς την δύση. Κάθε πρωινό λίγο πριν την ανατολή του ηλίου, ανθρώπινες σκιές εμφανίζονται να ξεκινούν από το ερειπωμένο μοναστήρι του Αγίου Χαραλάμπους και κατευθύνονται προς την παραλιακή περιοχή του Φραγκοκάστελλου. Μοιάζουν έντονα με πολεμιστές ντυμένους στα μαύρα, αρματωμένους με οπλισμό, παρόμοιο με εκείνο της επανάστασης ενάντια στους Τούρκους. Στην συνείδηση των κατοίκων έχουν συνδεθεί με τις ψυχές των αγωνιστών του Χατζη-Μιχάλη Νταλιάνη που έπεσε μετά από μάχη με στρατεύματα Τούρκων το 1828. Φασματικοί πολεμιστές, φαντασία, ή ένα τοπικό φυσικό φαινόμενο που έγινε θρύλος; Τον Ιούνιο του 1929 και 1930 ο Άγγελος Τανάγρας και η Εταιρία Ψυχικών Ερευνών επισκέφτηκαν την Κρήτη, με σκοπό να ερευνήσουν, να φωτογραφίσουν, και να κινηματογραφήσουν το φαινόμενο.

Σε άρθρο του με τίτλο «Το όραμα των Δροσουλιτών» στην εφημερίδα ΕΣΤΙΑ, τον Μάιο του 1930, ο Άγγελος Τανάγρας γράφει για τις ετοιμασίες του ταξιδιού και τις σκάψεις του. Ακολουθεί το άρθρο του αυτολεξεί.

«Η αποστολή της Εταιρείας Ψυχικών Ερευνών θά προσπαθήση νά φθάση και εφέτος εις τήν επίλυσιν ενός περιεργοτάτου ζητήματος, εις τό οποίον η λαϊκή φαντασία προσέδωσε μορφήν θρύλου, όνομα ιδιαίτερον, καί διά τό οποίον έχει γράψει η ζητούσα σήμερον συμπληρωματικάς πληροφορίας «ΕΣΤΙΑ», καί άλλοτε. Εις τήν Ν. ακτήν της Κρήτης, καί δη τόν Θυμέκαμπον του Φραγκοκαστέλλου, εις τό μέρος ένθα τήν 17ην Μαΐου 1828 έπεσαν ηρωικώς μαχόμενοι οι 385 εθελονταί του στρατηγού Χατζημιχάλη μετά διπλασίου αριθμού Τούρκων του Μουσταφάμπεη, παρετηρείτο κατ' έτος καί τήν αυτήν ημερομηνίαν υπό των κατοίκων τό εξής: Ολίγα λεπτά προ τής ανατολής του ηλίου, στρατός σκιών ανά διμοιρίας προχωρών, εφαίνετο βαίνων εις τόν αέρα άνωθεν της θαλάσσης πρός τό Φραγκοκάστελλον, εις τόν οποίον πολλοί βεβαιούν, ότι βλέπουν όπλα, ιππείς, σημαίας κτλ. Τό δέ όραμα διαλύεται αμέσως μέ τάς πρώτας ηλιακάς ακτίνας.

Η λαϊκή φαντασία, ως είπομεν, συνέδεσε τό όραμα μέ τούς σφαγέντας, των οποίων τά πτώματα απεσυνετέθησαν επί τόπου, τά δέ λευκανθέτα όστα ερρίφθησαν μετά έτη μεταξύ των πλησίον της ακτής βράχων. Φυσικά όμως, η επιστημονική κρίσις, εντελώς ασυγκίνητος από αισθηματικούς λόγους, βλέπει άλλας εξηγήσεις, των οποίων τινές μέν απερρίφθησαν ως εντελώς αβάσιμοι, μία δέ εκ των λοιπόν - η του αντικατοπτρισμού – θεωρείται πιθανωτάτη.

Καί πρώτον η ιδέα ομαδικής υποβολής, όπως η ενεργούμενη υπό των φακιρών, απεκλείσθη εντελώς πέρυσιν υπό της μεταβάσης επιτοπίως υπ'εμέ αποστολής. Το φαινόμενον υπάρχει, μαρτυρούμενον υπό πάντων των εντοπίων, αδιακρίτως ηλικίας καί φύλου. Επίσης είνε απορριπτέα η

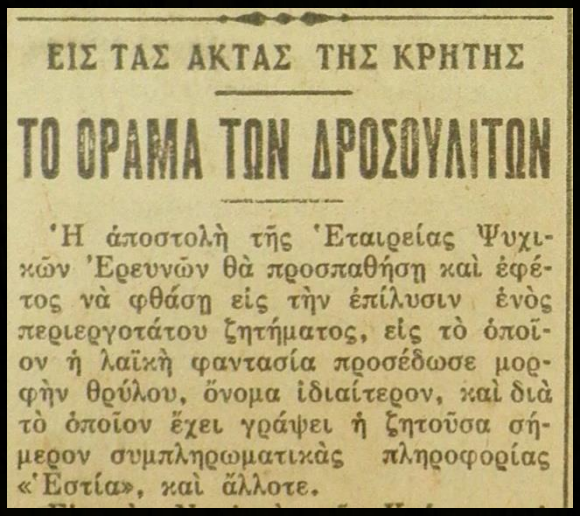

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΚΤΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΩΝ

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν θὰ προσπαθήσῃ καὶ ἐφέτος νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐπίλυσιν ἑνὸς περιεργοτάτου ζητήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ λαϊκὴ φαντασία προσέδωσε μορφὴν θρύλου, ὄνομα ἰδιαίτερον, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει γράψει ἡ ζητοῦσα σήμερον συμπληρωματικὰς πληροφορίας «Ἑστία», καὶ ἄλλοτε.

υπόθεσις παραισθήσεως εκ της σκιάς του οδοντωτού πρανούς ή δένδρων των Λευκών ορέων, όπισθεν των οποίων ανατέλλει ο ήλιος, κατόπιν αποδεικτικών πειραμάτων, άτινα έγιναν πέρυσι υπό του αρχιμανδρίτου κ. Μανουσέλη καί εμού εις τήν εγκαταλελειμμένην Μονήν του Αγίου Χαραλάμπους.

Εξ'άλλου η μαρτυρία άλλων Κρητών απολύτως αξιοπίστων, ότι παρετήρησαν όμοιον φαινόμενο καί εις τό οροπέδιον του Καλλικράτου, πλησίον του Φραγκοκαστέλλου, αλλ'εις ύψος 2000 μέτρων, ως καί πλησίον του χωρίου Χάραξ του Ηρακλείου, ως επληροφόρησε τήν Εταιρείαν ο ιατρός Ζαρού κ. Ν. Κοκκαράκης, απομακρύνουν τήν εξήγησιν από πάσης σχέσεως μέ τους νεκρούς του Φραγκοκαστέλλου καί τήν άγουν πρός τόν αντικατοπτρισμόν.

Όντως τό φαινόμενον τούτο, παρατηρούμενον πολλάκις καί εις τόν Σαρωνικόν, εις άλλα δέ μέρη, ιδίως εις τό στενόν της Ιταλίας (Φάτα μοργκάνα) καί εν Αιγύπτω, φαίνεται εξηγούν επαρκώς τούς Δροσουλίτας. Πολλοί ενθυμούνται ενίοτε από τό Φάληρον νά είδαν τούς κίονας του Σουνίου άνωθεν των Φλεβών ή τόν ισθμόν της Κορίνθου ανεστραμμένον εις τά βάθη του Σαρωνικού.

Αιτία τούτου είνε άνισος θέρμανσις των στρωμάτων της ατμοσφαίρας, όταν υπάρχουν πολλοί ατμοί, εις τούς οποίους αντανακλώνται μακρυναί εικόνες ως επί κατόπτρου. Όντως δέ καί οι Δροσουλίται φαίνονται όταν είνε καιρός νότιος καί πρόκειται νά πνεύση βορράς, πιθανώς δέ ο αντικατοπτρισμός νά προέρχεται έκ των ακτών της Κυρηναϊκής, απεχούσης εκείθεν 300 χιλιόμετρα.

Εν τούτοις υπάρχουν καί μετά τήν παραδοχήν της υποθέσεως αυτής καί πολλά σημεία μή εξηγούμενα επαρκώς. Διατί οι Δροσουλίται νά μήν έχουν κατεύθυνσιν μέ τήν φυσικήν κάθοδον των ακτίνων εκ των άνω πρός τά κάτω, αλλά νά φαίνωνται πλησίον του εδάφους καί εκ ΒΑ πρός ΝΔ;... Διατί κατ'έτος νά εμφανίζεται τό όμοιον όραμα καί όχι άλλο;...

Πρό τριών ετών, αγγλική αποστολή μεταβάσα εις Φραγκοκάστελλον, υπό τον βουλευτήν κ. Μπένετ, έμεινε μόνον δύο ημέρας, ενώ τό φαινόμενον παρήχθη τρείς ημέρας κατόπιν. Πέρυσιν η ελληνική αποστολή, μολονότι έμεινεν εις τήν Μονήν του Αγίου Χαραλάμπους δέκα όλας ημέρας, ουδέν κατώρθωσε νά ιδή, ένεκα δυσμενών καιρικών συνθηκών.

Πάντως εφέτος ελπίζω, ότι ο καιρός θά είνε ευνοϊκός καί ου μόνον η αντίληψις, αλλά καί η κινηματογράφησις του φαινομένου θά καταστή δυνατή διά τελείου μηχανήματος, οφειλομένου εις δωρεάν της φιλεπιστήμονος κ. Αλεξάνδρας Χωρέμη. Όντως δέ, μόνον η υπό επιστημόνων παρακολούθησις του φαινομένου καί ει δυνατόν η αποτύπωσις του ,θά δώση τήν λύσιν του, εφ'όσον σήμερον η ψυχική έρευνα μέ τάς παρατηρήσεις της εις τά λεγόμενα στοιχειωμένα σπίτια, από ετών ακατοίκητα, όπου από καιρού εις καιρόν παρατηρούνται περίεργοι εμφανίσεις, σχετικαί μέ εγκλήματα καί βιαίους θανάτους, έχει, εν περιπτώσει αποκλεισμού του αντικατοπτρισμού, άλλην εξήγησιν: Την «ψυχοσκοπικήν», καθ'ήν άτομα θανόντα μέ ισχυρούς μονοϊδεασμούς καί εκ βιαίου θανάτου εμποτίζουν τό περιβάλλον ιδίως που μένουν εκεί λείψανα ή σκελετοί των μέ κάποιαν απορροήν ή εκπομπήν , η οποία τείνει υπό ωρισμένας συνθήκας νά επαναλαμβάνη τήν σκηνήν του τέλους των, μάλλον αυτοματικώς, ως πλαξ κινηματογράφου.

Το φαινόμενον τούτο απεδείχθη υπό των πειραμάτων του καθηγητού Φίσερ του Πανεπ. της Πράγας καί ως εν των σπουδαιοτέρων διά τήν ανίχνευσιν των μεγάλων προβλημάτων της ζωής, αξίζει όντως κάθε κόπον προς σαφήνισίν του».

ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ
ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΣΟΥ
ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΗ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ
Είχες προσωπική εμπειρία με κάποιο ανεξήγητο φαινόμενο;
Θέλεις να δημοσιεύσουμε την ιστορία σου μέσα από τις σελίδες του περιοδικού;
Θέλεις να κουβεντιάσουμε την εμπειρία σου εμπιστευτικά χωρίς να δημοσιευθεί;
Θέλεις να μας προτείνεις να επισκεφτούμε κάποια περιοχή μυστηρίου που γνωρίζεις;
Στείλε μας την εμπειρία σου, με όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες, στο email:
erenzw2012@gmail.com

Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

Γέννηση στον φυσικό κόσμο σημαίνει θάνατο στον κόσμο των πνευμάτων. Θάνατος στον φυσικό κόσμο σημαίνει γέννηση στον κόσμο των πνευμάτων.

Edgar Cayce, 1877-1945, Αμερικανός μυστικιστής

Ο Edgar Cayce, ήταν Αμερικανός μυστικιστής ο οποίος απαντούσε σε θέματα τόσο διαφορετικά όπως ίαση, μετενσάρκωση, πολέμους, Ατλαντίδα και μελλοντικά γεγονότα, ενώ ισχυριζόταν ότι βρισκόταν σε κατάσταση υπνωτιστικής έκστασης. Ένας βιογράφος, του έδωσε την προσωνυμία «Ο Κοιμώμενος Προφήτης». Ορισμένοι, τον θεωρούν ως τον αληθινό ιδρυτή και την κύρια πηγή από τις πιο χαρακτηριστικές πεποιθήσεις του Κινήματος του New Age. Έγινε διάσημος προς το τέλος της ζωής του και πίστευε ότι η δημοσιότητα που δόθηκε στις προφητείες του, επισκίασε τα πιο σημαντικά μέρη του έργου του, όπως τη θεραπεία των πασχόντων και τη μελέτη της θρησκείας

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.

Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ

(Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

Unlockingthetruthproject.blogspot.gr

UNLOCKING THE TRUTH

Διαβάστε Δωρεάν Όλα τα Τεύχη του Unlocking the Truth από

τον Παρακάτω Σύνδεσμο: http://issuu.com/erenzw

Τεύχος 1: Ο Διάβολος και η υπόσταση του ανά τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες στον κόσμο – Εκτόπλασμα: Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς - Θανάσης Βέμπος - Συνέντευξη του εξερευνητή του Αλλόκοσμου - Υδάτων παράδοξα - Λατρεία των άστρων – Ιερά ζώα και συλλογική μνήμη - Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Google Earth - Το συμβούλιο των «Εννέα» και τα απόρρητα πειράματα του Puharich.

Τεύχος 2: - «Ταξίδια Μινωιτών στον Καναδά - Αργώ, μια Χρονοδότρα - Υπνοσκόπηση: Ο Δρόμος για να Βλέπεις Μέσα σου - Η Προέλευση της Ζωής και η Κατευθυνόμενη Πανσπερμία- Η Γένεση του Ανθρωπίνου Είδους κατά την Ελληνική Μυθολογία - Πνευματική Αφύπνιση και Συνειδησιακή Μοναδικότητα» - 27ο Διεθνές Συνέδριο UFO - Δράκοι, Μυθικά Πλάσματα ή Πλάσματα μιας άλλης Εποχής;

Τεύχος 3: – Φυσική ή Μεταφυσική; – Ομήρου Ιλιάς: Αστρονομικά φαινόμενα Αποδιδόμενα σε Θεϊκές Παρεμβάσεις - Η Μαγική Τοπογραφία των Αθηνών – Μαυροφόρες, Η Θηλυκή Εκδήλωση του Μαύρου – Οι Δαίμονες της Κρήτης – The Mandela Effect – Ταξίδι στο Εσωτερικό των Μεγαλύτερων Μυστηρίων του Κόσμου.

Τεύχος 4: – Περί του Εμφαινομένου Προσώπου τω Κύκλω της Σελήνης – Οι Δαίμονες στην Αρχαία Ελλάδα – Όταν οι Ψυχές Επιστρέφουν στον Κόσμο των Ζωντανών - Συνέντευξη – Γιώργος Ιωαννίδης – Ελένη Κικίδου, Η Τελευταία Μαθήτρια του Άγγελου Τανάγρα – Τα Κρανία που Ουρλιάζουν – Γοργόνες – Αποκυήματα της Φαντασίας ή Υπαρκτά Πλάσματα; - Τα Μυστήρια των Μαθηματικών – Εκείνοι που Μιλάνε με τις Φάλαινες.

Τεύχος 5: – Τα Ονόματα των Δορυφόρων των Πλανητών – Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας και η Χωροχρονική Επέμβαση στους Περσικούς Πολέμους - Η Διαχρονική Μαγεία του Πεντελικού Όρους – Το Δαιμονισμένο Μοναστήρι της Loudun - Το Στοιχειωμένο WinchesterMystery House – Η Τεχνολογία στα Ινδικά Έπη.

Τεύχος 6: – Παράξενες Ιστορίες από το Παρελθόν - Αφιέρωμα στον Σωκράτη Αικατερινίδη - Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ – Συγχρονικότητες - Έρευνα: Γραμμένες Πέτρες – Η Αποθηκευμένη Ιστορία του Σύμπαντος.

COME OVER TO THE OTHER SIDE

Κατεβάστε Δωρεάν Όλα τα τεύχη από τον Παρακάτω Σύνδεσμο: unlockingthetruthproject.blogspot.gr

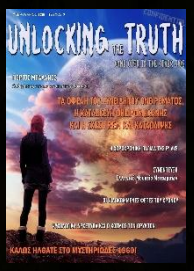

Τεύχος 7: Η χωροχρονική παγίδα της Ρ' Λυε - Οι ψιλοκομμένες φέτες του χρόνου - Ελληνικό μουσείο μετεωριτών - Τα οφέλη του συνειδητού ονειρέματος, η κατασκευή ονειρομηχανής, και η σχέση REM και κατάθλιψης - Ψυχολογικά αρχέτυπα και ο κόσμος των ορυκτών - Καλώς ήλθατε στο μυστηριώδες 1960.

Τεύχος 8: - «KIC8462852» Βρήκαμε την πρώτη σφαίρα Ντάισον - Ταξίδι στο χρόνο: Ξεκλειδώνοντας την φαντασία - Σκοτεινά πηγάδια και ψυχές στον καθρέπτη. Παλιά έθιμα και δοξασίες - Μυστηριώδεις εξαφανίσεις ανθρώπων – Γεγονότα και φαντασία - Η μυστική ζωή των ουρανών - Το κόκκινο βιβλίο του C.G. Jung - Κατασκοπεύοντας υπό το φως των άστρων. Κατασκοπεία και αστρολογία στον αρχαίο κόσμο.

Τεύχος 9: - Μαύρες Αιρέσεις: Όταν οι Θεοί Ζητάνε Αίμα - Αστρική Προβολή – Αφήνοντας Πίσω το Σώμα – Gremlins - Οι Άγγελοι της Mons - Ο Ψυχολογικός Κόσμος του Howard Phillips Lovecraft - Μονόκεροι – Μόνο στα Παραμύθια ή Μήπως Όχι.

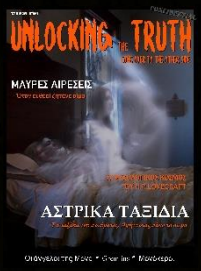

Τεύχος 10: - Ανατριχιαστικές Τηλεφωνικές Κλήσεις από την «Άλλη Πλευρά» - Αστρική Προβολή – Αφήνοντας Πίσω το Σώμα - Σκέψεις για το Παρελθόν, το Παρόν, και το Πιθανό Μέλλον της UFOλογίας - Είναι οι Εξωγήινοι Προϊόν μιας Άγνωστης Ψυχικής Αρχιτεκτονικής; - Συνέντευξη: Σωσσάνα Μανουσαρίδου - Κέρβερος: Ο Άγριος Φύλακας του Κόσμου των Νεκρών - Η Νεράιδα στην Ελληνική Παράδοση.

Τεύχος 11: - Το Καταραμένο Δάσος - Οι Παραφυσικές Πτυχές της Μοντέρνας Ουφολογίας - UFO: Αυτά που Γνωρίζουμε Σήμερα - Foo Fighters: Το Μεγάλο Μυστήριο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου - Ιπτάμενες Μηχανές στην Αρχαιότητα - Νταβέτι: Η Μυστικιστική Τελετή της Κρήτης

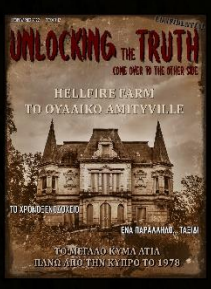

Τεύχος 12: Ένα Παράλληλο... Ταξίδι - Hellfire Farm – Το Ουαλικό Amityville - Το Χρονοξενοδοχείο - Οι Μυστηριώδεις Κλησεις SOS που Δύο Αδέρφια Υποστηρίζουν ότι Κρυφάκουσαν σαν σε Διαστημικές Μεταδόσεις - Δελφικό Έψιλον – Σύμβολο Πολιτισμών - Το Μεγάλο Κύμα ΑΤΙΑ Πάνω από την Κύπρο το 1978 - Αμερικανική Έκθεση για τα UFO – Τι Μάθαμε για για τους Εξωγήινους το 2021.

ΜΕΝ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "UNLOCKING THE TRUTH" ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

©Ερ.Ε.Ν.Ζω